

Prejete sa Slovenze
na vse nedele no svetke zele-
ga leta.



Vkupspisane

od

Antona Krempl, prejd Kaplana
v Ormuskii, šdaj Kaplana, Kate-
cheta ino Beneficiata v Ptuji.

Nedelna stranjka.
1822.

Ms 82



Od grehov v misljenji.

Jesusch je od duha v puščino poslan,
ka bi od hudih skušan bil. Matth. 4, 1.

Exordium.



Kak dnestni Evangelium pripoveda,
taki je Jesusch nasti Sveliphar tritkrat
sa endrugim skušan, ali na hudo
navablen bil. Entkrat bi po nepotreb-
nem svojo bošharistko mošk mogel po-
kasaki, ino kramenje na kruh oberno-
ti. Drugokrat bi mogel Boga skuša-
vajošk je is verhunga tega tempelna
dolpustiti, ka bi vidil, zhi bi ga
prog obderškal, ka si nebi nič
všhinil. Sadnišk bi zelo mogel je
pred skušnjavašom dolverški, ino
ga moliti, ali mu boškjo zhaft
skasaki.

Tudi zhaft naš vstajši skuš-
njave pridejo, ino prav moškne skuš-
njave: Sdaj naš našto telo skušava,

sdaj pohotnost, sdaj hude peldeteza
 sveta. Taki pride, ka si neki misli,
 kati bi svojemu bliskujemu rad kaj ved,
 ali mu kakšni kbar napravil. Dru-
 gemu pride misel na neprisost, pa li
 drugemu na feditost. Nekemu pri-
 de misel na nevoschliovost, na velko
 stimanje n. t. d. To so jame skuš-
 njave, ker zlovetka snajo na velke
 pregrehtva napelati, ino ga na velko
 gubiti. Sato je takšnim skušnjavam
 treba vsaji sservega proti postaviti, tak
 kati se je Kristuski proti postavil, kaj-
 si ker enkrat privoli, tistemu je she
 shmetno se braniti. She sa tistega, ker
 v takšnih misljenjih ino shelak dopa-
 denje ma, je nevarno. Sa teza volo sná
 zlovetki v mislih ali s misljenjom gre-
 shiti. Ino to je, od zhe se dneš hoshem
 govorili. Koshem najprej pokazati,
 gda so misljenja grešne, gda ne, ino
 kaj v takšnih misljenjih mamost-
 riti. —

Prosecutio.

Da zlovetki tudi s misljenjom sná

grešiti, je she sposnati is bostje sa po-
 vedi: Ne posteli lustic shene, ne poste-
 li lusticga blaga). Toti ali tisti shloviti
 je ne sakona prelamil, pati je mis-
 lil, ino tudi shelcl sakon prelomiti,
 ino glej, on je she grešil pred Bogom,
 kajti Kristush reshe: Kier se eno
 sheno s postelenjom pogledne, tisti
 je she v svojem ferzi s njoj sakon
 prelamil. Tam na onem plesalifski,
 zhi ravno je vse v dobrem redi, vca-
 der so nekkih ferza pune hudich misl-
 lenjih no grešnih postelenjih, ino to-
 ti so pred Bogom she sa grešili. Eden
 je je s svojim neprijatelom pogodil
 (promiril), ino se mu na videnje do-
 ber shiashe, neg v ferzi she je so-
 vrastvo, en drugi ravno ne poliashe
 oshitno nedopusitene lubesni do ene grisi-
 ne perstone, a njegovo ferze pati gori
 ino sheteje isversthenje grcha, je she
 grešnik pred Bogom, zhi ravno te-
 ga v djanji ne spuni, kaj v misti
 sheteje. Zhi ravno ali, kaj sp. Tho-
 mash Aquin. vushi, grchi s djanjom
 doverstheni vetishi so, kaj grchi govo-
 renja, ino grchi govorenja vetishi, kaj

Matth. 5, 28.

grehi misljenja, taki so vendar tudi misl-
 lenja grešne, posebno, kada je zploveki v
 takih hudih misljenjih radovolno
 ino dolgo saderstava, kajti kaj is tega
 pride? Ti skušnjavez ga na prilikto
 napela, ino svetshi je greh v djanji,
 ker se je prejo jamo s misljenjom sa-
 spel — ino zhi nega prilikto, taki ga
 v totih hudih mislih ino grešvih
 posthelenjak s tem dushe saderstava,
 ino ti zploveki postane otajni (skrio-
 ni) grešniki — ino neki skriovni
 grehi so sdravji tega tela, ino svetli-
 zhanji te dushe strasno nashtodli-
 vi, se tudi s tem vepkirat vshini-
 jo, da ne pridejo na svetlo, ka bi
 se takihni oshpotanja ali hudega
 gupha mel bojati.

Takihne hude misljenja,
 zhi se zploveki radovolno no dolgo v
 njih saderstava, so tudi taki greš-
 ne, ka se v njih, taki kaht vu vsa
 siem smertnem grehi, milost bost-
 ja sgubi, t. j. one vshinijo, kahtog
 zploveki ne pomaga na dobro se
 ravnati, ino hudo odurjavati. Ako
 sato zploveki en zeli den, en zeli

mešer, ali eno sêlo leto je sam rad v
 takihnik misljenjih saderšhava, izo
 v tem vmerje, taki bo tudi na vètic
 skvarjen. Katolška cirkiwa naj me
 zhi, da so ti gisdavi angeli samo za
 ene gisdave misli volo na vètic v pe-
 kel sverstheni. Grešne misljenja
 so ali nevarne!

Kada to pravim, si morbi-
 ti nêtki sdehne, misleth: Moj bog!
 Kêtkokrat mi katolšne gisdave,
 katolšne kirivishne, katolšne nestište
 misli v glavo pridejo. Zhi je to
 vse grêh, kaki bo te s nami? Ne
 doojaj nê, moj zhlouek - ti moreth
 snati, da misel nê je grešna, dokl
 je nê privolenje ali dospadenje po-
 leg. Hude misljenja, kaki sem me
 rekêl, so le te grešne, kada je
 zhlouek v njih raduje ali dugo
 saderšhava - ali zhi v takolšne
 misljenja privoli, t. j. zhi bi pri-
 praven bil, da bi prilikio mel, to
 vshinêti, kaj postheleje. Eno pel-
 do is sv. jifma. Kada je kral Da-
 vid ênkrot jatko shejen bil, je sdi-
 havajosh rekêl: O da bi mi eden

is Bethlehemskega studenca sa ena na-
 pitki vode prinesel! Taki studenc je
 pa bil na sredini njegovih sovra-
 stnikov tih Filistearov. Perle kako je
 odonod ena kapla vode dobi, treba dosti
 kervi prelejanja. Stopijo ali trije možni
 soldati naprej. S jablami v rokah sapne
 jo si opofred sovražnikov prostor detati,
 ne pridejo do tega studenca, samlejo vode
 ino grejo po napravlenem prostori nasaj,
 ino dajo krali ti napitki vode. Vidite,
 taki ravno zhloueki v svojih shelah she-
 ja po tem, kaj ga v nevarnost postavijo
 življenje izgubiti, ali pa na večje se skoa-
 riti. Neč, zhi ravno so ti trije soldati
 krali Davidi vode donesli, kako si je she-
 lel, je vendar pri njem stalo, to vodo
 vseti ali ne vseti. Taki tudi pri nasto-
 ji, v tatishne grešne shele privoliti ali
 ne privoliti. Zhi je tatishnim shelam pro-
 ti postavimo, ino skušnjavo, taki kako
 (Esusu), obladamo, te so tatishne misli no
 shele ne grešne, temurh je ravno toto su-
 protstavljenje sapsushenje pri Bogi. Ina
 je te prilikah nameriti sa izmenenje
 grešne shele, ako je zhloueki pali mi-
 liki proti postavi, taki ma pali sapsu-

shenje pri Bogi. Shi pa ti zhlouetki enkrat
privoli, te je takšno mišljenje na shen-
nje she greh. Pa ti she isda j pripravnost
hudo vzhiniti ni taki veliki greh, kati
zhi si zhlouetki navlastito naprejšemesto
vzhiniti, na kaj ga huda misel napela-
va. Ena misel, kera zhlouetki od sam je-
be v glavo pride, je ni grešna. Tret s-
fraj voloj ino s premišljenjom v eno hu-
do misel privoli, zhi je ravno djanje ne-
doveršni, taki je eno takšno mišljenje
grešno, kati je she pripraven ino she
ma volo, samo prilitia she mentia.

Kaj ali mamo vzhiniti pri taki-
ših mišljenjih? To je vupimo ravno od
prédi resperega krala Davida. Kada
je mu najpre soldati to vodo ponudili,
si je mislil, kati je težko, taki jako she-
jeu biti, vodo pred sobom meti, pa ti je
sderšati. V toti težki reši je podig-
nol svojo perje ki Bogi, ino je rekkel:
Propitius sit mihi Dominus, ne faciam
hoc — Ki pomogni mi bodi o Gospod,
da ne bom tega vzhinil. Ino glej, poleg
velike sheje ni je pil, temush je tote
sheje težavo ino vodo Bogi ofral. Taki
tudi mi moremo vzhiniti, kada po hu-

dih mistelenjih pridejo posthelenja, ino
 ti skušnjavej priliko da ti isveršeni
 greha. Sesavati se najmre na Bogu. Ti po
 moški mi bodi o Gospod, da ne bom tega sto
 ril, sesavati se na mater boshjo: Prephi
 ka Divoja Maria! bodi mi pomoštnica,
 da ne bom tega vshinil. sesavati se na an
 gela varuha: Sveti boshji angel! varuhi
 moj, bodi meni ti pomoški, da ne bom
 tega vshinil. sesavati se na nashega po
 sebneza Patrona: Sveti moj Patron!
 bodi meni ti pomoški, da ne bom tega
 vshinil. Satez pa ti nashe misli na dru
 ge rephi obrneno — ino taki stormo s
 obladanjom gresnih posthelenjih, s ob
 ladanjom te skušnjave veshnemu Progi
 en ofer.

Še celo je potrebno, sa obshuvati
 se pred gresnimi misli, prilike najmre
 ne mmo dati. Vlaki den pri eni lubni
 peršoni sedeti, vlaki den gerde guphe
 meti, gerde pripovešti poslušati — ja
 tier to vshini, kaki bi listi od hudih
 mislih sloboden ostal? Rad poslušati
 ti takihne, tieri si s vere sprot de
 lajo, no se s mešnitkov ofmehavajo,
 — ja tier to vshini, kaki bi listi od

hadih, grešnih mislih poboden ostal?
 Zhi zhloueki takihne misli nehoten
 se pridejo, te mu Bog grifhno svoje
 pomosci ne skiraki, zhi pati zhloueki
 jam priliko ische, taki si je Jam kiro,
 zhi ga Bog teda sapusti. —

Prologus.

V tem smo ali vidli, kaj so greš-
 ne misljenja. Grešne misljenja so ali
 tudi prepovedane taki kak drugi grehi,
 ino so dostikrat nevarneshi, kajti v
 misljenji grešiti je povod no vsig-
 dar prilika. Grešne misljenja so pre-
 povedane, kada se zhloueki jam rad
 v njih saderšava, ali kada privo-
 li. Vakihi ali naj svojo serze pred
 takihnitni misljenjami obzruva, ino
 naj, kak David, s obladanijom hu-
 de shele Bogi en ofer stori. Amen.

Na II. nedelo v Posti.

V nebohojenje nistnega stana.

Peter pači odgovorepši rekjel je Jezuschi:
 Gospod, dobro je nam tu biti: ghi hošhesti,
 mi napravimo tu tri štatore, tebi enega,
 Mojsešchi enega, ino Eliaschi enega.
 Matth. 17, 4.

Coordium.

Dnes so Peter, Jakob no Johanes svojega Maistra v njegovem preobrasanji vidli, ino so dva poslavita mošha starega Septamenta Mojsešha no Eliascha spulili s njim govoriti. En svetli oblak je nje občestval, is kierega je povedano, da je Jezuschi ti lubleni sin bošhi. Tote mi kiasni so njihove ženja taki ravveselite, ka so si šheleli na vfigdar tam bštati.
 O Gospod! reshe Peter Jezuschi, tu je dobro biti — ghi hošhesti, mi postavimo tu tri štatore, tebi enega, Mojsešchi enega ino Eliaschi enega.

Toti Jezuschi jogri so ali le eno malo vidli, eno malo kufhali od veselja nebeskega, ino šhe so njihove ženja bile pune radosti — o kati prežpni, kati veseli šhe le bomo te, kada bomo v nebesah vso veselje žhasti nebeske vshivali, kada bomo pri Moži, pri Jesu

Shi ino pri vsaki fsvoleni bastiji na ve-
 ke shiveli! Oh da bi mi tega vridni bi-
 li, si morbiti neki smad vas sdikavajo-
 neg' Bog vej, kati bo s nami — da bile
 tak' gde' alio najstodnji bili, da bi
 bi ka' prifhli. O boote potroshtani
 kmetishki no teshastiki ljudje, nebode to
 shos tak', ka bi ravno vi mogli povod
 si sadnji biti, tam nebode rasloshka
 med firshtom no kmetom, med grofom
 no teshakom, med cesarom no phterjom,
 med meshnikom no posvetnim — ja is
 najnistishkega stana snajo med najvishe
 zhastite fsvolene bastije priti — ravno
 is vashega kmetishkega, teshastkega,
 firomastkega stana njih najvezh sná
 notri iti v zhast kralstva nebeskega.
 To bo moja dnešna predoga poterdí-
 la. To praki ne povem sato, ka bi si vi
 teda prevezh vupali, temuzh to k va-
 shem potroshtanji povem. —

Prosecutio.

Uegamogoshni Bog je sa petost tega
 zhlovetka jamo projo voto sa sil pafte-
 vil. Kati ali tier bastijo voto vezh ali
 menje isruni, tak' je bol ali menje svet.

Bog ali ne gleda na karkršne druge glaso-
 vite dela, temuč on gleda na tiste djani-
 ja, s katerimi je njegova vola izpolni.
 Mojseš je velike čudesne pred ljudstvom
 delal: On je s svojoj šiboj po pešini
 udaril, ino kimeš je voda s nje tekla.
 on je s svojoj šiboj po svatki samah-
 nol, ino kimeš je dešč. šel, on je s
 svojoj šiboj potokov je dotekinol, ino
 kimeš je vsa voda kervava bila, on
 je s svojoj šiboj po erdehem morji vda-
 ril, ino kimeš je voda rastopla taki,
 ka je izraelška ljudstvo po pred morja ju-
 him potom preti šlo. Vše ljudstvo je
 Mojseša savolo taki velikih čudešrov
 she skoro sa svojega Boga pšastilo. A
 Maria pati v. Tudei na enem tihem
 mišti v. siromashtvi šivi pri svojem
 kolovretu ino hišnik opravilahi, ma-
 lo gde snana. Neg' pši je ravno ona
 proti Mojsešhi savolo glasovitih del
 ne niš, je ona vendar Boga she bol
 je dopala, kaki Mojseš. Tuctošt ali
 ne stoji v. glasovitosti ino veličoj ime-
 nitnosti džanjih ali del, temuč v.

spuncenji volci bostije. Ker dušnost
 svojega štana vstini, tiški volo bost-
 jo spuni, ino sná, da bi kalgover ni-
 joknega štana bil, v nebesah med najpre-
 vimi biti. Sv. Fridor je kmet bil, pač
 je pri svojem pluzi poprephen; sv. Ale-
 xander je voglar bil, pač je poprephen.
 sv. Crispin ino Crispinian sta bila sta
 špohrtara, pač sta poprephena; sv. Ho-
 mobonus je bil jaból (šnidar), pač
 je poprephena; sv. Dunstanus je bil
 koudph, pač je poprephen; sv. Oenti-
 anus je bil en hišni gospodar, pač
 je poprephen; sv. Lazarus je malar
 bil, pač je poprephen; sv. Nothbur-
 ga je dekila bila, pač je poprephena.
 To so bili sami niškiga štana tud-
 je, ino glejte, kaj so udaj! Paphru-
 tius je bil en pušhariti savolo njega-
 ve svetosti velikio ino dalegh rú-
 gláshen, pač mu je vendar od Praga
 nasvišcheno (obšanjeno) bilo, da sta
 dvě salkonski Pragi dosti bol dopad-
 live bile, ki sta s terplivostjo pre-
 nesle nevole svojega salkona. En
 greški mosh, ki je prav sveto shi-
 vel, je oškibrio pokasano dobil, da

je en prosti meštovski zplaveti s Konstantinopola. Še svetjši ino Bogi povolnejši. Sv. Antun pušpaonik je savolo svojega svetega shiolenja veliko rasglasher bil, jezar. Konstantin je sam je vesplirat v njegovo molitvo porožpil, p. Mikol. Athanasius sam reže, ka je od p. Antuna je vupil sveto shiveti. Vnogi tudje so od vseh franik N. njemu prihajali — praki mu je vendar od Boga osnanjeno, ka je tam v enem mestu en pironastki kustnar (Lodrar), ker je še svetjši.

Is tega ali spoznate, ka so tudi meštovski, kmetovski, teshastki tud je Bogi povolni, ja dostikrat povolnejši, kati drugi, kati katiflini tudje majo dosti vepri prestati, kati drugi stane. Kti kmetovski, teshastki, meštovski, soldastki svoje kvishe no nevole terplivo prenesejo, tak spunijo volo baskjo, ino so Bogi povolni. Tudi is nifkega stana ali snate v nebo prite.

Kada je p. Johanes Kriestnik pri Jordani. Kralestvo baskjo obnanjuvat govarekhi. Driblistralo je je kralestvo baskjo — ino je pravil

od lepote, svetlosti ino nestrančnosti kraljeva
 lešva boshjega; so vsi sheteli vediti, kati
 bi mogorje bilo v kraljeva boshjo priti.
 Prishli so ti njemu Palestinski, povelj-
 shi, Jerusalemski purgari, Fariseari,
 ino ludstvo. Vse je vtelo snati, kaj
 bi storili bilo, kati bi se nebija sadob-
 le. Smed drugih so tudi publikiani
 ti njemu prishli, ino ghi so ravno dru-
 gah sverstieni bili, je vender Joha-
 nes ne na njihov stan gledal, temugh
 njim je rekil: Ostante vu vashem sta-
 ni, ostante publikiani, jamo ne jem-
 lite vesh, kati vaf gre, ne saderstite
 jebi, kaj vaf ne gre, ne vkanjajte.

Prishli so tudi soldati ti njemu, no
 so ga pitali, kaj majo vshiniti. Tudi
 njih je ne sverget, temugh njim povedal,
 da naj nikomu po krivici hudo ne
 sadevlejo, naj ne mislijo, kati dabi sa-
 to, da oroshje majo, she gospooje bili
 ghres shivlenje no smert drugih, naj
 nikomu krivice ne delajo, naj bodo
 s-vojoj ptatthoj zadovolni.

Naj bo ali phlovek v klerem
 gader stani, kati je v nebo posvani, ghi
 te koshe vu vsem terplivi biti. So-
 ta Eriptivost pati ne stoji samo v-

stalnem prenehanju tih nevol, temu tudi
 v obladanju pashelenjih. Kaki to sspeti
 mamu, najleži s ene prispodobnosti spa
 snamo. Naša duška je najlepši Kip
 (pil), da je spodoba bostija. Vsemimo
 ali to prispodobnost od enega Kipa, kerega
 Kiporedež is leša sreše, ino od enega Ki
 pa, kerega malar na platno namala.
 Kiporedež nekaj prosi vseme, malar pati
 nekaj pridá. Kiporedež, kada leš v ro
 kie vseme, najperle to večjšo dolseška,
 potem pati še to menjšo dolsréše, ka
 je teda Kip pokashe. Malar pati vseme
 debelega platna. Toto platno si najper
 le taki sdela, ka se ga farba prime, te
 pati mala s ednoj, pa s drugoj farboj,
 kaki je potrebno, ka se teda Kip pokas
 she. Ravno taki s dušhe, kera je s
 smertnimi gréhi obrasheha, moremo naj
 perle te belke gréhe prosi spraviti,
 satem pati še te male. Kada so gréhi,
 ki to dušno taki sakrivajo, ka se na
 mer ne posna, she enkrat prosi sprau
 leni, te je more nekaj pridati. Taki
 kaki malar svoje farbe na platno gor
 mala, taki moremo mi teda sspeti

našho duško s dobrimi delami obvenšiti — vsaki den eno molitvo smoliti, večkrat v girkivo iti, večkrat prete sakramente prijeti, vsako večer premisliti, kak' smo vsus den šiveli.

Taki bomo na enkrat pelo druga zhiški postali, bomo se večkrat na booga, na našho duško ino na večnost smislili, mi bomo greh, kerega smo prej lubili, svergli, ino bomo to dobro, kaj smo prej smisli pustli, lubili. Ino to je vse, kaj je potrebno na sadolenje večnega sočelšpanja. Fel je ali taki smetno v nebesa priti? Neli je ali vam kimeškim, teshazhkim, siromazhkim ludem najleshi v nebesa priti? Neli je refer, ka si zhloveti sa petiel došti vezh prisadene, kak' bi mu trebalo sa nebo si prisadeti? —

Epilogus.

O taki bodte potroshtani, ino veselte se, ka sdaj snate, da vsi lehtio v nebesa pridete, zhi le hospete. Smislite ali večkrat na nebesa, shelezhi ta priti no sam stanuvati, povekyhajte od dnê do dnê vaše dobre dela,

ino se ne povraščajte nađaj na on' svet,
kier v pekcl neta. O ljubleri naši Sve-
lihar! zhi ravno smo dosđaj taki ši-
veli, ka namer ne vupamo pred te št-
piti, vendar se podstopimo, tebe ponisno
prošiti, mej pomilovanje s nami! mi
sđaj spoznamo, da smo sa nebo stvarjeni,
sa nebo odrešeni, v nebo posvđani, od-
sđaj se hočemo sa nebo škerbeti. O Ne-
suhi, ne štrati nam tvoje pomošhi. Amen.

Na III. nedelo v. Posti.

Od nevarnosti ino neprizateljnosti tih
isvėdavcov.

Nekieri ismed njih paki so rekili: On štus
veljebuba huditše isganja. Luk. 11, 15.

Coordium.

Morbidi pod pretlim junpom nega gred-
nika taki slohefega, ki nebi negdi do
edne strani zobce bil. V dnešnem

Evangelji paki je nam pred ophi postavi
 ena sorta ludih, keri so sovema slop-
 si, ino to so tisti, ki so Kristuškov
 zhudešh kirivo podli, ino rekili, ka on
 od belzebuba tega vishišhega hudišha
 ma oblast hudišhe isganjati. To so bili
 tisti ludje, keri so Jezuski pri vsaki mi-
 likii poshlenje jemali ino ga dobrekili,
 ki so ga sa puntara, sa piana, sa
 joudshnikia tega jezara, ino sa preklin-
 juosa rastrišhati. Ravno takishni
 ludje she se den deneshni med nami
 snajdejo, ino veli Gregor obješhe to,
 ka se je tota Farisejska slopšha
 v nekkih ludih jezga taki globo-
 ko vtorenila, da ne obsojujejo samo
 saderšhanje drugih ludih, temujh tu-
 di to dobro preobernejo ino kirivo
 tolnašhijo: Ker je ponisen, tistega
 sa škashliosa rastrišhijo, ker kri-
 vije serpolivo prenese, tistega sa bo-
 ješhliosa majo; ker projo vuzhenost
 bol na širionem deršhi, tistega sa
 nesnajoshnega podijo; ker tim v bogim
 fino tam daruje, tistega sa rezhejo, ka
 v tem proje velike kvale ishe - i. t. d.

Lednoj besedo, druge škols ino povsod
 podijo, sebe pa ni nikdar ne spreglednejo,
 kiaki odurni, kiaki gerdijo. Ta takishni
 ljudje so zelo taki slovesni, taki hudobni,
 kiaki po krunski in drugih ljudih falinge
 svedajo, ino nje tega pri drugih kashi-
 jo. Takishni ljudje so nevarni, so nepri-
 jatelni, ino se njih treba zhrvati. To je
 savjeteki moje dnešne predge.

Prosecutio.

Le še refen, kiaki bi našo djanje no sader-
 shanje moglo taki biti, kiaki nebi nijeden sa-
 viti pasliver, nihi kudega od nas povedati
 mogel, neg' da smo ljudje, taki smo nash fa-
 lingam no slabostim podverstveni. Pa kiaki da
 bi zploveki ravno splah je taki sader-
 shal, kiaki nebi nigdi nikishne falinge potka-
 sal, taki bodo takishni saviti pasliveri no
 isvedavci vso njegovo sadershanje druga-
 zhi obernoli škols krive sumle, škols
 kashi, škols primishlenje takishnih dja-
 njih, na kere si je nikdar ne mislil.

Takishni ljudje, kiaki taki astro gle-
 dijo na vsakio delo, ino taki paslivo po-
 glushajo na vsakio besedo svojega blish-

njega) — takšni ljudje so nevarni, ino vel-
 ke spakie no neprilike delajo. Keltko-
 kirat mi falimo is spremerhanja, Keltko-
 kirat is slabosti, Keltkokirat is nepremisl-
 lenja). Shi teda takšne pastioze ino isvi-
 dauze ohol sebe imamo, ki povsod na nas
 gledijo, na nas poslušajo, na nas hudo sodi-
 jo, ino naše falinge sa veltko vurrad-
 krišijo, gdo se takšnih ludih nebi bo-
 jal? — Keltkokirat is nesnaajošnosti
 gde kaj falimo, ino shi te takšne
 pastioze ohol sebe imamo, kieri našo
 is nesnaajošnosti vshinjeno falingo vshi-
 pi gorpopsadnjejo, no povsod rastrišijo
 jo, gdo se takšnih ludih nebi ogi-
 bal? Shi na nas pasijo, kada s c-
 nim dobrim prijatelom bol odperta
 govorimo — shi na nas pasijo, kaj go-
 vorimo v enem vejelom prijatelovi-
 shi na nas pasijo, kada v shemeri
 kaj navemo — s edno besedo, shi va
 vsakishi priliki na nas gledijo, no
 na nas savarujejo — gdo ne govorna, kati
 nevarni so takšni ljudje? Besedno,
 shi smislino, keltko neprilike, keltko
 hudega is tega pride. Oni maja to na-
 vado, ka tega, kaj vidijo no shujejo, nig

149.

dar pri sebi ne sadershijo, temugh profod
vunrasglafijo, ino nam taki pofstetnje
vsemajo, no napravijo, ka naf drugi ne
pfitimajo, neti nam ne verjejo - paki na
mer ne vemo, kati je to prifklo. Nafhi
najbolshi prijateli Saphnejo netishi odud
ni proti nam biti, no se naf ogibati, ali
nam grobofshi vftidijo, no naf shalijo,
gdé morejo. Vfe to pride od Kirivega o
vajejnja ali satoshenja takishnih pas
lluzov. - Shi she te en takishni isvêda
vef grê, no naf pri nafhih naprejpostav
lenih satoshi, ino si ti naprejpostav
leni ne vsemajo prilike, se previsa
ti, temugh mu te verjejo, o kielko ne
prilike, kielko hudega sna s tega mi
ti; kati hitro phtoveki po takishnih hu
dobnih isvêdavnih sna v fhnat no
framoto ino vti velko phtodo priti, paki
she po nedustnem.

Takishni ludje paki so né samo
nevâkni, temugh tudi neprijatelni, kaj
ti ker projeza bliftnjeza ludi, listi ne
bode od njlova hudo mislil - on bode
je proshi obernol od falingz drugih ludi.
Kielkotkrat je Tesufhi Farissare Kiaral,
ka so taki ostro na drugih falinge gle

dali, vojch paki so ne hteli videti.
 On pravi: Vainpotegni perle berono is
 trojega oha, te she te posvero is oha
 trojega bliskujega. To je vsem tishin po-
 vedano, keru taki ostro na falinge dru-
 gih ludih pasijo. Navadno so ravno ti-
 sti sami najhujshi, keru na drugih
 telko faling najdejo. Ker vojega blisk-
 njega lubi, tistega smeti, shi more
 kaj od drugih hudega zhati. On isvi-
 davej paki je neprizatelj vojega blisk-
 njega, da samo na to gre, kati bi
 mogel od njega kaj hudega sestoviti.

Med tote savite paslioze je vseh
 krat tudi takishni raphunijo, keru se
 sa poboshne derstijo, ino sato druge
 karajo; neg' jas njim morem odperu pove-
 dati, da njihova poboshnost njih ne va-
 la, kajti lubesen blisknjega je najperu
 snamenje enega dobrega Kristiana.

Takishni saveti pasliozji ino is-
 vedavzi so ali nevarni no neprizatel-
 ni tudje.

Kati je paki ali moremo taki-
 shih ludih zhatuati? Pravisshni more-
 mo biti v nashih djanjih, pasliovi v
 nashih govorenjih. Zelo slobodni pred

takšnimi paslixi ne bomo nigdar, ori
 bodo naše naklanenja ino govorenja kri-
 vo tolmačili, bodo nam šalinge priniš-
 lili. Ali to vse niš ne deno — Ker
 stori, kaj je prav, no resnišo govori-
 tištega naj sodijo, kaj gā šlejo, naj
 kajgoder hudega govorijo od njega, ti. Med
 njem bude pravica no rešica. Jama sebe
 sagovarjala. Jesuše svojim jo gram pravi:
 Prešni ste, pši do vas ošpotati ino pre-
 ganjali, ino sa moja volo vse hudo, kaj
 je smisliti, od vas guphali, pši le ne
 bude rešen.

Ako je gdi kieri med vami snajde-
 jo, kerih je moje dnešne besede posebno
 dotišejo, naj toto hudo šhego poverše-
 jo, naj premissijo, da vsaki zhloveki,
 pši hoše sebe pobolšati, svoje pashe-
 lenja obladati, hudega se odvadi, ma
 I jam jobom dela sadošti, no nebo-
 de vlegnot na druge pasiti, ino nji-
 hove šalinge sesvedati. Na koga ste
 dušni gledati, na tištega gledajte:
 Vi štarišni, vi gledajte na vaše o-
 troke, vi gospodari no gospodinje,
 gledajte na vašo družino, vi go-
 poda, gledajte na vaše podložni-

Kve. Ker pači vam je ne na škerbi,
 tistega le pri miri pustite, ne pasite
 na njega kak eni Fariseari. Šhi
 vaš blišnji opitno pred vami kaj
 žali, opomente ga na škrivnem. te
 šhe le, šhi vidite, ka bi to vam ja-
 mim veliko naškoditi snalo, te šhe
 le ite gōspodi pravit.

Epilogus.

O prelubeni Jesuſh, našh Soeliphari
 savoudaj našh hudi jsiſh, ino napuni
 našho serce s pravoj ljubetnojo, da bo-
 mo na tō dobro našhega blišnjega, ne
 na njegove žalinge gledali, da nebo-
 mo hudo, temušh dobro od njega govo-
 rili, ino taki tvoje lubesni, tobjega
 prijateljstva vredni postali. Amen.

Nex IV. nedelo v Posti.

Od saderšanja pri sagledanji tuž-
 ne nevole.

Od kod bomo kriha križiti, ka bi toti jeli?
 Joh. 6, 5.

Exordium.

O to smileno, lubesnivo serce našega Gospoda Jezuska Kristusa! pàli ga dnev saglednemo kakì prijatelja no dobrotelika zhlouezhanšnega. S ene pušhine on naspravi eno pošhegna no mesto, gde s petimi kiruki ino dva ma ribama okoli pet jeser ljudi na hrani. To ludstvo se mu je v serce smililo, da je vidil, ka je nê melo kaj jesti, ino on je njim v ti nevo li ki pomoski pristel.

Taki kakì je Jezuski proti nevolnim (nedlošnim) milostiven ino dobrotivi se skasal, taki bi tudi mi, khi ravno zhudeshov nemoremo delati, je mogli milostioni skasati proti našern blisnjim, kada ga v nevo li ali nesrepi saglednemo. Ali o tushno, kakì mi v toti repi našega milostivnega Jezuska nastoujemo! Bote is moje dnešne predge vidli, kakì se ludoje veliskital sader shijo, kada svojega blisnjega v nevo li saglednejo — bote pa ki tudi zhu li, kakì bi se v tem sader skati mogli. — Prosim sa poterplenje.

Prosecutio.

154.

Kaj ljudje storijo, kada projeja bliš-
njega v nevoli ali nesrečni vidijo? —
Čas ne rečem, kaj se med vami nebi
smajskali takihni, keri so milostivni
na dobrotivni proti svojem blištnjem,
kada ga v nevoli ali v nesrečni vidi-
jo, neq redki so takihni; vno go je tak
stih, kericim je nist ne sato, da bi nji
hov blištnji kakihne nevolen ali ne-
srečen bil — oni so pres vsjega obpu-
tenja, so kati da nebi meli ožiti, ne
vuh, nek shloveznjega serpa. Tak-
shi leseni ljudje bodo ostali, kati so,
ino bi sabstojn bilo njim kaj praviti.

Najvezh je takihnih, keri so rav-
no ne pres obputenja, keri se vstra-
shijo, kada svojega blištnjega v nesre-
čni saglednejo. To je pa k ope. Kalkid-
ro so od njega prvst obrnjeni, te je sh
posablen ljudi, na to namer ne misli-
jo, ka bi mu pomagali. Shi si sam
more pomagati, je dobro sa njega, shi
pa k ne, taki naj gledi, kati mu bo.
Si nesrečen, pomagaj si sam, shi
more shi, so shidovi pravile, kada so
vimo shesha na kishi vifshnega ho-

dili — ino takšni Sidovi so slični den de-
 nestni vsi tiisti, keri svojem bližnjem v
 nesrepi ne pomagajo. Taki Jesusi pri-
 poveda od enega kholovka, ki je s Fe-
 rike v Jerusalemu šel, ino na poti
 med tolvaje je nameril, pač od tih mi-
 mo idoških ne nikšne pomozi dobil, dok
 je ne en Samaritan je slišel njega smi-
 til, taki slični se sedaj dostikrat godi: so
 najprej ljudje najti, keri, kada druge-
 ga v nesrepi vidijo, si ravno solha-
 vajo, pač neč ene roke ne genejo, ka-
 bi mu kaj pomagali.

Takišni ljudje so si ne Jesusa
 sa peldo veli. Njemu je nevolja tih lu-
 dih ki ferzi šla, njemu se je vsakšni
 milil, kereda je v nevoli ali nesrepi
 vidil, on pač, tudi, gde je mogostic
 bilo, s nevole pomagal.

Ne pač slični ena sorta ljudih, ino
 to so tiisti, keri se sliši nesrepi svoje-
 ga bližnjega veselijo. So so najodurne-
 ši ljudje, ja ne so namer vredni, ka-
 je ljudje imenujejo.

Taki se ali ljudje saderstijo pri
 sagledarji luskic nevole no nesrepi.
 Melo malo je takšnih, ki bi po mel-
 di našega Svetišara Jesusa kri-

Najha se zrces svojega blisknjega smili-
li, no ma s nevoli pomagati.

Kaj bi pati ali mogli storiti,
kada druge v nevoli ali v neprepi
saglednemo? She nasha natura, phi
je ne pokvarjena, nam kasha, ka bi
s nashim blisknjim, kada je v nevo-
li al neprepi, mogli smilenje meti.
Prisovedaite enemu nedusknemu de-
teti ero shaloftrno prigodenje, ali
kalkshno neprepi, imo bote vidli,
kaki bude mu shmetno, taki da bude
se morbiti rasjokalo. Taki je ene-
me pravema Kristiani shmetno
pri ferzi, kada shuje no vidi, ka
je njegov blisknji v nevoli ali v ne-
prepi. Ker ali ma pravo Kerschan-
sko lubesen, tisti bude qvishno s svo-
jim blisknjim, kada ga v nevoli al
neprepi vidi, smilenje mel, no bude
mu pomagat, kolko de moget. Ka-
da ale tvojega blisknjega v nepre-
pi vidish, taki smisti, da je ravno
to tista prilika, gde snashi pokasati,
ka si en pravi Kristian. Ino phi
bosh ravno gde kalkshne druge falir-
ge mel, taki bosh s tvojoj dobrotiv-
nostjoj imo radovalnoj pomoshjoj vse

to drugo sakril. — To si ali morema do-
 ro sa pomniti, da plovci nemu dober
 Kristian biti, zhi je ne smilen proti ne-
 volnim ino nepsnim. Besu je svojim
 jogrom rekil: Is tega naj svet spozna,
 ka ste vi moji jogri si moji naslednikij,
 zhi bote endrugega lubili. Zhi ali ko
 ga v nepsni vidish, ali pshujesh, ka
 je je komu kaj hudega spodilo (pri-
 petilo), taki moresh, taki kaki Besu
 to hi serzi si vseti, ino premisliti,
 da totu nepsen, totu nevolen je svoj
 blishnji, svoj brat, ino plovci kaki
 ti. Premisli si, ino sam sebe opitaj:
 Kaki bi meni bilo, da bi jas sdaj v
 totu nepsni, v totu nevoli bil, v ke-
 ri mojega blishnjega vidim? Ino da
 en takshni nepsen ravno grebi bil
 katolshki Kristian, da bi ravno bil
 Luteran, Kalvin ali Spidov, taki
 moresh s njim smilenje meti, kaj-
 hi je plovci, kaki ti, ino mu ne-
 pshpa ravno taki hudo dene, kaki tebi.
 Se paki ne sadosti, zhi tvoje-
 ga blishnjega, kada je v nepsni a-
 li nevoli, samo pomisluješ ali s
 njim smilenje maš, temuž hi mu

tudi, koliko je mogoče, pomagati moresti. Zhi pač ne stoji v tvoji moči, to ne presko odverni, taki njo snasti pomenjati. S. netierimi grofhi enemu shterzi polchkotenje vzhinisti, ino zhi le telko vzhinisti, koliko moresti, taki she tvojo dusnostnospunishi.

Najbol pač je vari, se ghes nepresko no nevo tovejega blisnjega je veseliti. Naj se veseliti, zhi tojemu blisnjemu, tojemu sopedi shivina prejde, ali ga okradnejo, ali v. Katistno drugo nepresko pride, kajti zhi je kophesti entirat s. Gesusthom veseliti, taki moresti tudi s. Gesusthom smilenje meti ghes tovejega blisnjega. —

Epilogus.

Sposnajmo anda, moji Post. Kati malo je mi ti. nasthom dobrotivnem, smileghem, milostivnem Loveliphari Gesusthi prispodablamo, zhi ravno od nje ga ime mamo, no je po njem Kristiani imenujemo. Njemu je vsaki ne-

volen v serze mili, med nami pati so najti, kerij prvemu blisnjemu nevolno ne presho vschijo. — O taki vuphimo je dnešod Besusha Kristusha, kaj ma mo storiti, kada druge v nevoli ali v nesreshi vidimo — vuphimo je lufko ne presho obshutiti, ino pomagati, gda je mogatke — spomenmo se, da je spaki zlovelki nash blisnji — spomenoti je nato, kaj Besush pravi: Lovishane so ti milostivni, kajti oni bodo milostivnost najshli. Amen.

Na V. nedelo v Posti.

Od terstenja Besushovega.

Seda so kamenje pobirali, ka bi ga v njega metali. Hoh. 8, 59.

Exordium.

She nam se mati Kirkiva smamenja pred oški postavla, kere naj na sa zheteki spomina mantre no smerti se.

sushove opominjajo. Ino ti tem spo-
mini vaf vspera no dnef telkio finf
pridoftkih*) vidim ti spovedi iti, da
iskrizhati morem. Shi je v nebi
uctiftro vefelje shres enega greftnikia,
ker pokoro dela, kati shres devet no
devetdeset drugih, ker pokore ne po-
trebuseja, kati nesgovorno velikio mo-
re dnef v nebi biti vefelje, kada
vaf telkio s sgrivanim fentom poko-
ro dela. Kati se more vefeliti dnef
bog Opa shres telkio pokornikov,
keri kati s gubleni fini dnef nasaj
je povernejo ti rjemiu. Kati se mo-
re vefeliti dnef Sin bostiji, kada vi-
di kafen projc mantre ina smerti,
kada najde telkio s gublenih ovship,
shres kere kirishi angelom: Vefelte
je s menom, kati sem najshel ov-
ze, kere so s gublene bile. Kati se

Luc. 6.

*) Sota predga je rephena na sherno
nedelo pri velki nedli, kam so negdafi
ne dni prozefje shle is vseh fofestitih far-
sa popunicna odpuftie dobiti, ina shre-
den denestini v nogo ludstoa pride od
vseh kirajou.

more veseliki dneš Duh svetí, ker najde
 hiše svoje, ino nasaj dobiva prebivali-
 šča) svoje, is kerih je štud smertne gre-
 he van bil segnan. Veseli se ali dneš
 vsa) prepeta Trojca, vsa) nebo štud
 vsa) skrušene pokornike. Neg) o lub-
 leni Bog Ojha, dobrotivni Bog Sira, smi-
 len Duh svetí, prepeta Trojstvo (*),
 onogi omed totih nasešnih pokorni-
 kio bodo morbiti nastorem tvojo ve-
 selje na shalost obrnoli, kajti bodo
 morbiti nastorem tvoje svete sapove-
 di supet prelomili, ino prvi greš-
 niki postali. — Da se to nebi godi-
 lo, temuš da bi vi vsi, kajti se s bo-
 gom dneš pomirite, ti sadoblen kintih
 obderšali, grehi se stalno proti Pavli,
 skrušnjav, sapelavanjih, prilik, na-
 vadnih grehov se ogibali, ino nje pre-
 obladata, taki hoškemo s vrošim ser-
 gom premišljavači mantra no smert
 našega Belishara Hesuspha Kristushpa.
 Hoškemo premisliti, da greh je
 I. sroki mantre Kristushove,
 II. savoršenje mantre Kristushove.
 Profim va kiratko poterpjenje. —

* Pri veliki nedli je najprej svete Troi-
 ce girkva.

Da bi en dobro vuzhen malar vje sta,
kere je grehi na svet donesl, prav shi-
vosho namalal, o kati bi nasen taki
shi kipi v strahie postavil! — Na
tem kipi bi od enne strani bili zeli
narodi od pomora skonshani, od druge
strani bi bile zele vesnive shus boj
skonshane, no dobroshegane; poleg bi
bile zele pola od poodnih samlajene
ine puftne, zele vinfke gore od tose
pobite, pati poleg bi bili zeli tra-
rashi, zele mofa od semle potrofa po-
ruffene. Od druge strani bi nevikte
dikrili, no bi ofo nedmerjeno mor-
je vunganjale. Odgora bi bilo blif-
kame no germlavisa is shernik ob-
lano strashno jrashecha. Odspodi
bi bila ena nedgruktana prepad s ne-
skonshanim ognjom. O strashen
kipi! bi vafki rekiel, kati straho-
vil su si grehi. — Neg tota kipi
shie ne nikaj proti kipi Krishane-
ga Swelshara. Kasti spomente se
na dobrotivnost, milostivnost ino ne-
dushnost totega Jerusha, kerega mi
molimo na shpotanem kishi vife-
zhega. On je bil, kati smate, naj-

I.

Lubleniški sin svojega nebesnega Očeta, por-
 vorjen vseh odedranik, požeteli vse mi-
 loserke, sveršenost vse tepote, največšna
 mudrost, neprejšna svetost. Ali kaj
 je vse to valalo? Zhi je ravno ne mel
 svojih lastnih grehov, taki so mu naši
 grehi bili gornalosheni, ino ves nesthont
 ni broj Rashtia, kiere smo mi greš-
 nikii si saflustili, je misšel ihred rje-
 ga. Kaj so sato shukhe shalofti njego-
 vo ferje, teshile, kaj so nespodobne ob-
 rephenja njegovo poshtenje jemale, kaj
 so nesgovodne mantre njegovo telo tra-
 pile. Vsemu temu je greh srok bil:
 greh je njegove joare na nevernost na-
 pelal, njegove vtoshje na krivoto, jod-
 ge na obfodenje K. smerki, njegove
 kahare na nesmilnost.

L. Mo. Kirhvenim oshatom
 oši Kiotrigi telai trepehejo, kada na
 mantrv našega Svelistara smiflijo
 kada smiflijo, kaki je Sin boštiji o-
 shrotan, od najlagofnih sanitiernikov
 ofmetavan, ranjen no rasmefarjen, na
 shpollivi les tega Krishna smibit, ino tak
 primoran, pres vsega smilenja, pres vsega
 troshpta svojo kero prelesati, pati s
 nifšnega drugega sroka, kaki savoto

gréša. Sv. Bernard reče: Spasnaj o
zhlóvki, kakí smetne so tvoje rane,
sa kiere je Gospod Jezusíh mogel ranjen
biti.

168.

O ti neskerben, nejaslivi zhló-
vek! Spasnaj enkrat, kakí globókie
na nevarne morejo biti rane tvoje du-
še, da je sa nje svrappiti 'Sina' bostije-
ga telo od glave no do nog moglo ran-
jeno biti. Ti slošestí jesíh! Spasnaj
ednotí hudobnost merškega ogovarja-
nja, pohijšlive tvoje spomenke no
gupke. Ti hudobno oho! Spasnaj ed-
notí hudobnost tvojega nedostojie-
ga, spaztelivega pogleda. Ti gida-
va, prevsetna glava! Spasnaj dvaj hu-
dobnost tvojega zhrés druge svíshavan-
ja, tvojo gréšno drugíh dolóženje.
Ino ti nemarno jezje! Spasnaj tvoje
gréšne postelenja ino odurnosti tvo-
je. — Spasnaj, o zhlóvki! kakí smet-
ne so tvoje rane, sa kiere je Gospod
Jezusíh mogel ranjen biti!

Joboshen Drogo reče nadalé:
O moj Jezusíh! ti si s tvojega te-
la moji dúšni en spjegel napravil. Sa
refniščno en spjegel! — neq' jet je
vezhkrat ti totemu spjegelú pribliha-

vali smo? Ino zhi se smo, kaj smo obžubili
 Bel smo sami sdi rekli: Oglej, v Kraljstva
 Spodoba, so maji grehi Kristusova postava
 li! Kas sem šivi sroki totega nesmil
 nega Kerviprelejanja, jas sem odurni
 prospetnik tati teskne smerti, jas sem
 mojem Sveliphari bi teskni Kristu napra
 vll, moje neppiste misljenja, moje spapr
 live govorenja, moje sloppeste zhinjenja
 so ga v kupsabile - jas sem njega s
 mojimi grehi na tirišk pribil. Tati
 bi se mi K. Krishanem Sveliphari mog
 li priblishavati, ino zhi smo tega do
 sedaj ne premislili, tati kospema odsdaj
 si vse to dobro K. jerzi vseti, spasma
 josthi, da nash grehi ne je samo sroki,
 temush tudi shvershenje mantre Kri
 stushove.

II

To vi vsi snate, Kia je Kristus
 svojo sholenje sato tati dal, Kia bi s
 svojoj smertjoj grehi pokouzhal. On je
 sam, da je vidil, Kati grehi zhris se
 li svet Kraluje, svojiva jogram rekol.
 Sedaj je sodba tega sveta, Sedaj boe pirsht
 tega sveta videnta vershen. Da pati je
 tati neprizatel, najmre grehi, she tati
 možhen bil, Kia je je ne vesh preobla
 dati dal, tati on sam da svojo Kervo,

D. 10, 4.

proje saflusthenja, ka bi toli sovra-
 sniki tak pabit bil, da nebi uigvar
 vepi svoj zidave glave gorodignol. Naj
 o negotovna hudobnost — oni so dol
 podrti, kaj si ti gorpostavil. Lud-
 je si, koliko je mogote, prisadenejo,
 tega od Kristuſta s tolikim trudom
 preobladaneza sovraſtnika su pet na
 tronuſti postaviti, oni greh lubijo,
 no ne miſlijo na Kristuſhovo kero
 sa grehe pretejano. Ne reſte li je
 to mantra Kristuſhovo Taverſhi?

Pati ſhe to ne ſadoſti. Ptlovek ſhe
 bol ſaniſtuje mantra Kristuſhovo,
 oſtirineſti njegovo ſreto kero. Shida
 vi ſo kolovaja Parabaſtha vuenproſili,
 od Kristuſta pati ſo nad Pilatuſta
 kriſtati: Kriſhaj ga, Kriſhaj ga —
 naj pride, kero njegova ſpves naſno
 ſpves naſte otroke. Taki mi tega
 hudobneza Parabaſtha naſkih greſhnik
 poſhelcnjih u ſlobojihino poſtaclano,
 pred Feđuſhovim ſvanjom pati ſi ru-
 ha ſajpremo. O neſahvalne duſhe
 od Kristuſta odkuplene! Vi ſte o-
 juſtanſtvi bile, on vas je oſlobodil, vi
 ſte najhujſhemu neprijateli odane bile,
 on vas je s. svojoj kerojoj naſaj re-
 ſpil, vas je ſhe pekſel htel poſherki,

Matth. 27, 25.

on je ta dal svojo Shivlenje, Kia vas je o-
 branil — a vi nali dopustite, Kia njegov
 neprijatelj, ti grehi, je vu vami dragozh
 oshlvi — ti njegovi mantri, njegovi sa-
 te preltiti ker vi ki ljubijete, o jaj tebi,
 Kiajti da je Abelova Kieru ki Bogi
 Kriphala, no je telko sla priffilo shted
 njegovega umoritela Kaina, taki bode
 Kriphushova shtud vashe grehe ostirunaje
 na Kieru s tem bol ki Bogi Kripha-
 la no rekla: Vepni Ogha! Kaki Dugo
 ste boshi dopustil tvojeza fina Kieru taki
 nesproodobno ostirunjavati? Greh me sht
 ro pospo sanishuje no sametaole, ne bode
 shtoro priffila Kriphiga? ne boshi shtoro
 pokazal tvoje pravice?

O taki najmo — najmo ostirun-
 javati mantro no Kieru Kriphushovo.
 Poglejmo na enega umirajošnega grešni-
 nika, ker na posledno vuro reche: Prosh
 sevoj shtrednoj, Kiajti je vse sabstojn,
 prosh s blagom, Kiajti ga ne potrebu-
 jem, prosh vi nashadnosti, Kiajti vi ste
 sroki moje boleznosti, prosh prijatel-
 stvo, prosh svet shtia zheft no lepota,
 Kiajti to je ni sa talishnega, Kier je vu
 vepnost odpravla — dajte mi rasnetje
 (boshoje mantro), Krishani Jesush je

troštar ino prijatelj v mirajošega, nje-
ga v rokah deržestv hočem na moje pa-
ja polastiti, njema hočem moja dušna
goroprati. Taki ljudi vi denesni pokor-
niki, ghi bi, kaj bog obkluvaj, supet
vu vaše grehe nasaj opali, rešite:

Epilogus.

Prošh vsa posvetna vifokost, kajti to
je svoti otkrivenija kerui Kristušto-
ve; prošh bogastvo, kajti po njem smo
križični postali; neveselivi bili ino
nezhištost delali; prošh s- grešenim paj-
dastvom i prijateljstvom, kajti v
njem smo posštenje spubili, v njem otkri-
nili kerui Kristuštovo; prošh greh, kaj-
ti ti si največji neprijatelj Jesušov, ti
si nas poklvaril! — V roke vsemti kri-
šanega Jesuša, ino rešite. Ti si naš
troštar (obveselitelj), ti si naš pravi
prijatelj, s- tobom je hočemo spominja-
ti, ino dobre bodo rešiti (besede) našte,
s- tobom hočemo pajdastiti, ino obde-
shali bomo posštenje, tebe posthelejemo,
ino pres vsega šyrota bomo se snali vse-
mu sviti pokazati, kajti ti si sašče-

189.

tek ino koney, naphe pšafovite ino vepš-
ne pšepnosti. Amen.

Na vsemsko nedelo.

Od goristajenja Jesufovega.

Vi iſehete Jeſuſſa Naſarenſkega Kirifſtanega:
gor je ſtanol, ino je ne' tu. Mark. 16, 6.

Proordium.

Nih ſo ali ne' haſnile taki ſkerblive do
konſhanja ino naprejuſetja, kere ſo Fari-
ſeari meli ſa obvarovati telo Jeſuſſa, ino
taki prepſhiti vſo vkanjlivoſt njegovih jog-
rov. Oni moſtiti no ſhmetni oklopi, ſ-
kerimi je grob ſapert bil, ſo ſaſtojn bili,
on velki no ſhmeten kamen je je proſh ſva-
til, vſi, kaj ſo bili ſa pſraſho odredjeni, ſo
kakti od pſrele vdarjeni na ſemla opali,
ino od pſraha kakti ſadrevenci. Gor je
ſtanol, ker je bil umrel, nam angel po-
veda, ino je ne' vepſ tu. Toto ſrigoden

je, m. l. posl. objashuje no poterdjava na-
 sho vero, ino nasho savsupanje, taki, da na-
 sha vera no nasho savsupanje ma svojo svo-
 sheno istinitost, kajti goristajenje na-
 shega Odreshenika je

- I. fundament nashe vere,
- II. fundament nashega savsupanja.

Prosecutio.

Vspista resnighno pokashuje se. Pavel v
 svojem listi k Korintancem, da, ako kri-
 stuski nebi bil od mrtvih gorstanol, bi na-
 sha vera prazna bila, ino pres funda-
 menta. Pres to se ja v nihem nemore
 dvojiti. Tota vera, kat je jam Jesus ob
 shapi svojega navushanja k svojim jegrom
 rekel, je pred vsem drugim v tem postav-
 lena, da mi njega sa jedinorojenega sina
 veshnega Opha, sa obeshanega Mesijsha,
 sa nashega Sajpovednika ino Vashenika
 sposnamo. To Opha! je on rekel proti
 nebi gorgledosh, to je veshno Shiolenje,
 da oni tebe jamega pravga Proga mo-
 snaja, ino Jesusha Kristusha, kerega
 si ti poslal. Ali da on nebi bil gor-
 stanol, gdo bi njegovim besedam verval,

I

Kja je on ena taki svishena pershona? Sej
 nija je, da je on ne nish smed onih pustil
 smenkati, Kera so vsigdar njegov navati
 poterdjavale; on je storil ghudeste, kerih
 ghloveshanstva mozh nigot nebi storiti mog-
 la: On je vetrov ino monshim slapom se
 povedal, ino potkorni so mu bili, on je
 hodil po morji, kakiti svuna po juhi sem-
 li, dvoakrat je malo kiruha no rid taki po-
 vetishal, kja je je vestih jesev ludi nahrani-
 lo, on je vnoгим flipim dal videnje, glu-
 him ghujenje, nemini (mutastim) govorenje,
 plantavim sdrave noje, gobave je oshistil,
 vnoгим, kerih belega je naturalstva mozh
 nishkati ne svrashiti mogla, je on to po-
 sheleno soravje dal, on je mertve is gro-
 ba nasaj ki shivlenji sesval, on je potka-
 sal, da je taki vsega majoshi, kati vse
 gamogoshi, da njemu nijedna shrio-
 nost, nijedna ghloveshanstva misel ne
 more shkrita ostati, on je dostikrat
 Farisearom ino Dismenitkom povedal, kja
 so hudega od njega mislili, ino je nje shus-
 to taki v shrot kati v ghudovanje post-
 vil, on je na jebi eno nesborno mudrost
 ino previdnost dal spoznati, s- katicshnoj

je je zhtorephanški rasum niogdar ne
 kvaliti mogel, on je na najteshtejše pitan-
 ja, s. Kerimi ga so skušavali, taki snal
 odgovoriti, da oni, ki so ga skušavali,
 obladani nasaj so mogli odstopiti, on je
 najshmetnejše rešil po. pisma v največ-
 šno početost postavil; alko od njegove su-
 tosti, od njegovega zhištega shiolenja je
 govorenje, taki je ono takišno bilo, da o-
 ni, ki so ga ogovarjali, obstranuvali, ino
 toškili, na to pitanje: Bdo smed vas
 mene more savolo kakšnega greha ka-
 rati? mupšepki so mogli optdi.

Pri vsem tem, alko ravno je to
 vse potkudalo njegovo od Proga poslan-
 je, ino oshivešno bilo, da je on ti obe-
 zhani ino še dugo od ljudih shetejen
 no prishakan Mešias, si vendar vse
 to štus prigodenja šaronih njegovega
 shiolenja dnevor enega bilo spubilo.
 Se so vidli, da on šegamogostne ja-
 kosti pun, ker je perle teltko nevol-
 nim pomagat, samega sebe is nevole,
 v kero šjiga nevernošt enega njegove-
 ga jogra je postavila, vunspeleti ne-
 more; ino da je on pres vsakega profi-
 štavlenja od tih oborustnih se vesati,

te so vidli, da on vsega snajoshi, kjer je
 telko krat zhlouevhanstke serja godoprel,
 najskrivnejše misljenje svojih neprijate-
 lov rastiril, pri spopolnivih zpinenijaki v
 dvori viskifnega aldovnika na to pitan-
 je: Dovej nam, god te je plusthal? vsi-
 sta tihhi no nemi je bil, te so vidli, da
 on najnuorešhi, kjer po viskifosti ino te-
 poti svojega navukia najvekšho poshten-
 je je sadobil, sa onega novega zhlouevka
 od Herodotrovih soldatov je seshpotan,
 te so vidli, da on joeti, pravishen ino
 zhišt, keremu je nigdo neti najmenšhe
 falinge mogel pokazati, kakti najvek-
 ši hudodelniki bishuan je, ino sudnišh
 med dvema tolvajoma na krishno drevo
 pribil.

Toto tak vshista ne dozhakano pi-
 godenje, ino s njim preobremenje je storilo,
 ka je tudstvo zelo drugashi od njega sahpelo
 misliti, shlinati ino soditi, najmee: da on
 kakti so Fariseari rekli, ne je Sin bošh-
 ji, ne obehšan Meshasth ali Odreshenik tih
 ludih ino kral tudstva Izraelshega, ne
 najnuorešhi vshenik, keremst rešen en
 blasnik, ker jamo shus mozh tega hudi-
 zha zhadesthe dela, en vshanjlivez, no sape-
 lavoj tega tudstva, ino da sato shu namik,
 kerega je on obsnanjival, je lasthivi, mo-

ki sa povedi, ino sato sa verhi je more.

Ali potem, da on, kati je mnogo krat ob zhasi svojega navuzhanja naprečje vedat, smert preoblaedal, is groba, v kere ga je Joshef od Arimathnee njegovo telo položil, na tretji den zhasillivo gorstanol je, o te ne jo mogli vepi taki misliti ino skimati, te se je spoznalo, te je odpeto postalo ino taki pretlo kati junje, da vse, kaj se je s njim zgodilo, je taki se zgoditi moglo, da je on famo sato na verhi Getsemansthem je nupstil vesati, na sod pelati, tam spollivo ino ne smilno s- jobom delati, ino sadniss na kirish mibiti, ka bi vse, kaj je perleod prerokov bilo nesheno, se sprunilo, narod zhlovekhanstki pod jarmom greha tuquju, zhi oslobodjen bil skus ofer, kerega je on svojemu nebesthemu Dshu na kirishi doper nesel, ka bi ljudje nasaj v sloboschhino mislili, otroki boshji postali poverno zhi se na pot svetizhenja.

Resnissno je ali toto prigodenje sa naj vefelo prigodenje, kati skus nje je poterdi ino povekisha nasho vera).

Skus goristujanje Besushovo se pati poterdi tudi ino povekisha nasho savupanje.

H.

To je ena istina, ktera je nemre-
 tajiti, da Jesuſi, kati reſnikno je gor-
 ſtavenje njegovo, taki reſnikno more
 biti vſe, kaj je on nam obſtaſi svoje-
 ga navoſhanja obſpal. Iſtina je ali
 tudi, da mi Boga, enega dobrega, da
 reſhlivega Oſi v nebi mamō — da,
 kada naſ potrebuje no navole ſtiſta-
 vajo, kada vu velke betege opadne-
 mo, kada naſ neprijateli preganja-
 jo, kada vſe ſele beſnave ſpreſ naſ
 pridejo — pred ſtraha pred njegov tro-
 naſh ſmemo priti, ino ga da pomozh
 proſiti, pati ludi ſavopati, da bo
 nam pomagat. Iſtina je, da naſta ſla-
 boſt je velka, ſkuſhavanje ino na greh ſa-
 pelavanje moſhno, ali da pri tem nigdar
 je nam ne ſirati miſoſha ino pomozh
 odgora. Iſtina je, da greſniki, naj je
 njegovih grehov kaſiſhte velka odu-
 noſt, kaſiſhte velki broj, vender ne-
 ma niſhega ſrotia ſdvojiti. Iſtina
 je, da pokora, reſnikna ino ſerſna
 pokora je najviſhneſha pomozh oſo-
 bodjenja ino najbolſhi pot ki miſoſti-
 noſti. Iſtina je, da Bog ne je Bog tih
 mertvih, temuzh Bog tih ſhivih, ino da

naša duša, kakihitro se bo od telesa raz-
 ložila, v eno drugo došča boljšo ino
 na večje svetlisanje shivlenje pride. Ste
 na je radniš, da tudi našo telo, potem
 kak se v semli na prah ino pepel bo
 obrnolo ino na niš siphlo, se bo na
 saj vkupspravilo, toto mejo, toto ko-
 sho nasajdobilo, ino da bomo taki
 taki naše Svetlisanje, nič večj vmer-
 telni, is našega groba gor stanoli.

Taki anda vesolja ino savupanja pu-
 no je to sa naš m. l. Kr. Taki pato
 ste se vi doščaj sadershali, kakihitro
 savupanje ste meli, phi se vam je né
 taki dobro godilo, taki drugim, phi ste
 v siromastvi, v savelshenji ino
 v preganjanji mogli shiveti? Fel
 ste vi pri taki dobrotivnem ino da
 reshivem našem Dyhi nebestnem
 v ponisnih molitvah pomožji ista-
 li, ali ste, namesto njega zhaštiti
 no moliti, le proti njemu mermrali,
 ino njegovo najsvetesho ime blasnili?
 Fel ste vi, kada go vaj vaše slo-
 zheste nagnenja, pošhelenja, ali hudi
 ljudje s Kruhavalu ino na grčh na-
 pelavali, se sanesli na pomožji ino

obrambo odsgora pridostjo, ali na vašno
 lastno jakost? Jel ste vi, kada ste po
 vaški slabosti pri raslopnih prilikah o
 grehe opali, je hitro sšerbili ino ter
 jili sšus iškinko ino seršno potkoro
 na pravlene žalinge ino pregrešne po
 bolshati, ali ste se od tote va gresnikah
 seveda potrebne dušnosti inor biti
 tija do soajne vure proji deršali?
 Ako vam je gda naprej sšisklo, ali ste
 se spomenoli, da tudi vi, taki kati
 ste druge vidli ki grobi nesti, bote umr
 ti mogli, jel ste se v si shalofni
 miliki troshtali, da bi se vam to sga
 dilo, ka bi se ene na večje vesel
 vesnosti meli vžakati, ali vajje
 va šva vešt opomenola, ka je taki ma
 te nepresne vesnosti bojati?

Epilogus.

O moji lubesnivi Kristiani! ako ste
 dosdaj gresno shiveli, na poti tega progub
 lenja hodili, slophesto je saderšali, o
 taki storte odsdaj sšametnesne, dol
 sšephte starega shloveka, ino oblezhte
 novega, ker je po sšapovedi duha, po
 navuškerji Evangelja stvorjen. Kraj

Si žhi vi na toto Spodobno is groba
 tih grehov gorstanete, bolshi, Bogi po-
 volneshi ljudje postanete, te je do
 to, kaj nam je Jesusu obeshal, spu-
 nilo, vi bote od njega gorbudjeni ki
 shiolenji, bote gorstanoli s timi
 Svelixhanimi, ino je bote s njimi
 shus zelo veshnost peshili kake fun-
 ge. — O ljubleni Jesusu! Kier shus
 vsegamogoshno tvojo jakost smert si
 preobladal, vshini, da do tota tvoja
 jakost v nashih serzati mozhna
 sderishi naj svetle tija do Konca, da
 bomo urebni na sdonji den totoga ser-
 ta is nashih grobov veselo gorstan-
 ti, ino potem tebe v nebeskem ksa-
 lestvi od liza do liza na vitke gleda-
 ti. Amen.

Na I. nedelo po Vusmi.

Od mirovnosti ino sloshnosti.

Mir vam bedi. Joh. 20, 19.

Exordium.



Mir vam bodi! L. totini besedami. Je
 sush dneš proje jagre posdravla. — O da
 bi ljudje ti blasheni mir dobro posnali,
 da bi hteli vediti, kaj je mir sa ena
 dobra reph, o te bi taki nevolni svet
 drugayhish bil. Da bi ljudje lepo mir-
 nil ino sloshni bili, tak bi je tota da
 lina tik sus obernola na eno deshe
 lo tega vepelja, te radošti ino frepshno
 sti. Než? o tushno, kakishni je mir,
 kakishna sloshnost med nami! Mir
 je najtobolshhe, paki ravno mir nam
 je najmenje na sherbi, sa vse drugo
 je shlovek peale sausema, kati sa ti
 blasheni mir. O da bi vi, m. L. Pof.
 sposnali, kati ste neprepshni, ka nemir-
 nost ino nesloshnost pashite va vashem
 ferzi je vkhoreviti. Nemirnost ino ne-
 sloshnost je sroki vnoge neprephe, svi-
 ralishhe vnoge nevole. Najveyh nepre-
 phe no nevole paki is nje pride v
 mishnem tovarshivi. Pas sato dneš med
 vaj stopim, no vam s. Besushom re-
 phem: Mir vam bodi, ino sheljem
 s. mojim kirattim navashpanjom va-
 she ferza na mirovnost ino sloshnost
 obuditi, pokazushi vam, kati je ti
 blasheni mir sadobi, ino kati je ob-
 dershi. Poterpte. —

Kaj je mirovnost ino slošnost osem
ludem, posebno pa ti tistim tovaršt-
vam tak potrebna? Mirovnost je
strebivo ogibanje vsake svaje, vsake-
ga neprijateljstva, ino stalno terjenje,
s drugimi se sčas lepo pogajati. Tak
slo mirovnost ino slošnost nam naš
lubestniwi Svetištva dneš obnanuje, she-
lepi nam, da bi s vsakim s hlove-
kom v lepi slošnosti ino pogodbi
shiveli, ogibajoshi je vsake svaje,
vsakega prispiranja, vsakega so-
vrastva.

Kaj je pa ti potrebno ti sadob-
lenji ino obdostvanji tega mira?

Najpervo, kaj je ti tem potreb-
no, je: s hloveki nesme meti prekoro-
nega posthelenja so semelsthem blagi,
posebno so tem, kaj drugim dohaja.
So prekorednega posthelenja semelsthega
blaga pride najvesh svaje no nemirov-
nosti. So. Ap. Galios svojo kersikan-
slo obshino tak pita: Od kod pridejo
svaje no neslošnosti med vami, ne-
li od vashega prekorednega posthelen-
ja? Pier je s tem sadovolni, kaj
ma, ino kaj si je pravishno pripra-

Fat. 4, 1.

vil, Ker nigrdar ne šteje tega, kaj je luk-
Ro, tišči je vnoгих svojih no nepogodnih
sogne; Ker pač nigrdar nema sabosti,
Ker lukko blago s. nevosčljivim oikom
gleda, tišči je doštikirat v. svoje no nesloh-
nost saplete. Kajti nevosčljivost ga sapa-
la, ka projemu blistnjemu Kivar vzhini,
oni pač ~~kapla~~ napravleno sklado bozhe
nadomeštjeno meti, ino taki je sathne
svaja, tashbe, ino ti blasheni mir je prosn.
Lusti anda vskliemu to svoje, ino premisli,
kaki bi tebi smetilo, da bi ti en drugi
Kivar delal.

Drugish je ti. doseguenji ino odvor
staniji mina potrebno, da blodnje no ja-
linge tvojega blistnjega prenesesh, s. njim
~~ni~~ smilenje no poterpjenje mašt, no mu
ne samerish. Da bi ljudje pres faling
bili, te bi je grifino lahko napravali, da
pač je nišče ne pres falinge, ino da
vemo, ka vseh faling drugih ludih nig-
dar ne popravimo, taki moremo s. nji-
mi poterpjenje meti no njim prenesti.
Sv. Pavel pravi: Nošte eden tega dru-
gega terk (breme), ino taki bote sver-
shili sapsved Kristušovo.

Terplivo prenesi ali falinge dru-
gih ludih, ino premisli, da tudi ti šte-

lejeft, ka bi drugi tvoje žalinge prenefti,
 no ti nebi sameriti. Thi ali s nespa-
 metnimi ali nesnajozhimi maft oprav-
 ti, taki njim ne sameri, mar biti fo od
 svojih ftarftih, ne bol podvuzheni. Thi
 s prevetnimi no ftimanimi maft
 opravi, taki je vari njim kaj spona-
 ftati ali kakho s njimi meti, kajti
 s takftnimi, keri na jame pebe vje
 derftijo, je najperle svaja. Thi maft
 s takftnim opravi, ker je nagli
 zhemerov, taki ga pri miri pafki, ne
 davaj mu politice k jesnosti. Thi
 maft takftnega pred jobom, ker povso
 hospe prav meti, ker ne torpi, ka bi
 mu gdo kaj prigovarjal, taki je vari
 mu proti guftati, ino ghi je kaj tak-
 ftega, kaj nikomu nift ne ftkodi,
 taki mu daj valati, naj ma prav,
 raj ka bi svajo delal. Thi ste pri
 takftnik, keri nitifte ftate ne vejo,
 taki je ne ftalte s njimi. S ednobe-
 jedoj, priozhite je ftegan na navadam
 drugih ljudi — ino veprizhno bote v le-
 pem miri shiveli.

Tretift je sa mirovnost dofepki
 ino obderhati potrebno, ka zhloueti
 na svoje besede pafko ma, ka ne
 guzhe vje, kaj mu na jesiti doleti,

temu se treba vsigovar pece premisliti,
 ghi nebi koga svadil. Sajstino en sloshett
 jesiti najberste svajo no nemirovnost na
 pravi, en sloshett jesiti spatio napravi
 med najbolshimi prijateli, spatio napra-
 vi med salkonshimi, spatio napravi
 med hishno tovarshetro, taki kia mirov-
 nosti na enkrat kones napravi, ino
 nesloshnost sejnova.

To je v obshinskiem od mirovnosti
 ino sloshnosti.

Sadnish sht morem posebno stavi-
 she, oblastnikie, ino salkonshie oprome-
 noti, kaj majo storiti savolo mirov-
 nosti ino sloshnosti.

Starshi, kerii majo vesh depe, ne
 pmejo ednemu velikshe lubesni shasati,
 taki drugemu, oni morejo snati, kaj so
 vsi jednatio njihovi otrozi, ino ali vsi
 jednatie lubesni vredni. Snajdejo se
 starshi, kerii edno ali drugo dete same-
 tavlejo, da je ne taki lepe srashi, ali
 bol terde glave, ali da ma katishno
 drugo naturalshio falingo. Drosim vaj,
 kaj to nevolno dete more sato, kaj je
 ne lepe srashi, kaj je terde glave, ali
 kaj ma katishno drugo naturalshio
 falingo? S takishnimi otrokimi bi
 starshi le mogli smilenje meti, ne

mati nje sametavati. Posebno mati mo-
 rejo starši snati, da ne bodo ednemu
 detetu vse dopustili, drugega mati sa vse
 trafiligali, kajti zhi delo vidijo, ka
 starški ednemu nigdar nipi ne reshe-
 jo, no mu vse dopustijo, drugega mati
 sa vse kregajo, takh sazhnejo endru-
 gega sametavati, se spajivati, ino po-
 je lastne starše sporashiti.

Oblastniki ino naprejpostavle-
 ni majo posebno dosti priliki da napra-
 viti mir ino sloshnost med ludmi. Oni
 morejo pastho meti, ka nebi ednemu
 tega terha gornaloshili, kerega majo
 vsi positi, pastho meti, da ne bodo sa-
 mo ednemu polekhtatenje vyhinili, a
 druge mati sato trapili, kajti skus
 to med podloshniki nastane spaja, ino
 sazhnejo se med jobom sporashiti, mati
 tudi svoje oblastnike odurjavati. Naj
 se ali nijednemu krivija ne dela, ino
 vsaki naj pomaga to obshinsko bre-
 me nositi.

Sakonski savolo mirovnosti ma-
 jo snati, da naj endrugemu prechenjajo.
 Moshje anda, keru spadlive shene ma-
 jo, bodo najspametnej storili, zhi bo-
 do svojim shenam valati dali, kajti
 perle takh ne odchenjajo. Shene mati

si naj sa nauki vsemejo, ka bi lepo
 tiho bile, kada vidijo, ka je mosh upame-
 ren (jesen), dok' si prehenja. Taki se
 ti blasheni mir obdeshi. — Doklanjam
 anda mojo dnešno navuhtanje opomeno-
 ghi vaj supet na to, kaj sem vam pravil.

Epilogus.

Ne poshelte anda niph luykiga, ne de-
 lajte nikomu kovara, ali krivice, pre-
 neste endrugemu falinge, ino ne samet-
 te tim slabim, ne glupte preveht, raj
 malo govorte, nakt' veht mislite, bodte
 proti vashi deji no derzhini vfigdar
 jednaki, da nebate idnemu preveht, dru-
 gemu premalo lubeni shasali. oblah-
 niki storte vfigdar taki, kakt' vete,
 ka nebo nikomu krivija. Ino taki
 bote vi vfi v mirovnohti ino slah-
 nosti shiveli, bote med sobom lepo
 prijatelstvo meli, bote se praje no
 nesloshnosti seghali, ino bote otro-
 ki boshji nastali. Kajti Gesroft
 jam pravi: Svelshani so ti mirov-
 ni, kajti oni se bodo otrozi bosh-
 ji imenuvati. Amen.

Na II nedelo po Vusmi.

186.

Od prave Kriščanstke ljubeni.

Das sem en dober pastir --- ino dam
moje stielenje sa moje ovce. Joh. 10, 11.

827

Exordium.

Nesgovorna prepča sa naš pravoverne
Kriščiane, kia se v omi očiparniki ino
isvoteni pšredi snajdemo, kere pastir je
Drog sam. Das sem dober pastir, vseho
besašt od samega sebe. Tisti dober pa-
stir, ker je deset no devetdeset ovčip, sa
najenre nesgovorno velitio angetov, sa
pastir, is neba na semlo dol pri-
šel istat ene squblene ovčipe, najn-
re tega sblodjenega pšloveshanstva.
Das sem dober pastir, ker sem to sa-
blodjeno ovčipo najšhel, si njo na
plešha djal, ino njo s mojo smert-
jo obzhuval. Das sem dober pastir, ker
sem s. Šidovstva ino Poganinstva
eno očipino, eno kirtivo, eno pšredo
si sebral, keroj sem najšpifesho, naj-

Doravisto, ostivočno pasno ostavil (prati
pustil). Das sem dober pastir, ker sem
svoje zhrade nigdar ne sapustilo, češ nje
nigdar ne bom sapustil, ker njo pred vse-
mi volki ali neprijatelji, ja tudi pred
možjo tega pekla neprestanpe branim.

Tote vesele rečnice nam budite,
ki dober pastir, dnev poveda. Kaj pa
smo mi njemu, našemu dobremu pasti-
ri, našemu Sveličarju sa to dušni?
Njega ljubiti, ino mu pokoriti biti.
Kaj pa bomo njemu lubeser ino po-
koritost skasali? I. obdeshanjom nje-
govih sapovedih. Da pa so njegove sa-
povedi vse v Kershanstki lubesni sapo-
padene, taki košem dnj od Kershanstke
lubesni govoriti, ino pokasati, v njem
prava Kershanstka lubesen stoji.

Prosecutio.

Lubesen samega sebe, lubesen bliskrijega,
ino lubesen boshja — tote tri lubesni so
taki vkupsjedinjene, da edna pres druge
nemre biti. Ker košhe sam sebe lubiti,
more najproprej. Proga svojega Gospo-
da vishe vsega ljubiti ino zhasiti. bo-

ga pati tudimo ino klastimo, kada nje-
 gove zapovedi obderstavamo, no njegovo
 volo ostinimo. Proq je vsjagamogopni ba-
 spod ino jodniki, ker sila nasho telo ino
 dusko v pekli sahititi. Ino ravno sato,
 da je Proq vsjagamogopni, ker k nam
 vsjini, klat po svoji sevsima svetske
 ni pravilnosti koshu, maremo snati,
 ka nam klastiga neba vnostala, ghi
 njegove zapovedi prelomimo, ino tali
 njegovi neprijateli postanemo. Taki
 kati tisti, ker v kasanja svojega gope-
 da ne doversti, na snanje da, ka
 ga ne poshtuje, taki ravno mi sami
 sebe klastige vrede napravimo, ghi
 zapovedih bozkijh ne obderstavimo.

Proq je vse svoje zapovedi sa-
 nasho volo, ino ti nashem klasti dal,
 kasti njemu so ne potrebnid, on ota-
 ne najvishih opspod, akra jmo mu po-
 ktorni ali ne. Kol jmo mu prokto-
 ni, velisha je prestha sa nas, kol je mu
 proti stavimo, velisha je neprestha sa
 nas. Da bi je eden odred nas kiam na
 dalni pot odpravil, pati nebi stese
 snal, in dober zplaveti ti mu telcl
 pot klasti, on pati nebi onod spcl,
 kod mu je ov proklast, taki ti gviht-

na saifuel; pač gdo bi tamu kirio bil,
 gda drugi, kaj on jam? Ihi naj gda ho-
 ghe kaj dobrega navoščiti, pač njegov
 navošč radi gorosememo, no je kaj dobre-
 ga navoščimo, gdo ma' haječ, gdo drugi,
 kaj mi? Ravno tak je tudi s radon-
 kom naše svetloščne vere. Vera nam
 kaže pot v nebeša, ino naj vse to
 vuzhi, kaj je na naši haječ. Ne ma-
 metni smo ali, ihi se ut deršimo tega,
 kaj naj naša vera vuzhi. — Lubesen
 boshja ali, ino pokornost proti sa-
 povedim boshjim je popketeč pravega
 blaženstva, ino prave kerščanšče
 lubesni.

Ali neki pravi: O da bi izploveli
 to vse vspinit, kaj boshje sa-
 povejo, pač je vsega tega vuzibal,
 kaj prepovejo, o te bi dostikrat mo-
 gel on lep dobizpeti ta pusti, no pod
 svoj kvar kaj vzhinči. Nici tak misli,
 tipti boshje vole nesna prav. Neki gho-
 veti dobizpeti ište tam, gde ga ne najde.
 Neki misli, ka je suproti boshji sa-
 povedi sa temelšča je škerbeti. Drugi
 štima, ka je hafnovito no najemno,
 s kirivščnim blagom se bogatiti. Pa
 li drugi svoj vepje ište v telocvilišče

lah, v Hieronimi pohotnostih. Vsi toti
 freshnost, večje ipotejo tam, gde garne
 najti. V. pismo reshe. Nevolja na gri-
 vanje pride, kada zploveti Bogu svojega
 Gospoda sapusti, ino njegaj ne bogaj.

Prog najinre hofne, ka bi vsemu
 ludem dobra bilo, sata nam je nekic
 respi prepovedal, takistne najinre, id
 Kirih refresha no Maloft pride. Da
 ali prog hofne, ka bi vsemu dobro
 shlo, taki je ja ne prepovadi, njegavi sa
 povedi, sa Semelstio je sherbeti. Sveto
 pismo tudi poveda, ka bi mogli dela-
 ti, ino si s. nashimi rokami kaj dob-
 rega pripravovati. Neg vkanjuvanja
 je moremo varovati, kajti vkanjuva-
 nje je prepovedano. Srephen ma biti,
 reshe pr. pismo, ker je Gospoda boji,
 ino po njegovem poti hodi, an bode se
 hranil s. delom svojih roki, ino bode
 mu dobro shlo, ali jaj (gorje) tistemu
 ker svoj hranil na grehe vida, gorje
 tistemu, ker svojo blago s. tufkim
 povekisha. —

Snajdejo se tudi takistni, ker
 mislijo, da tisti, ker na sa poved bozh-
 jo gledi, bo povsed kicni, ker prati
 na to ne gledi, tisti snaj vshiniki,
 kaj hofne. Neg zpi ravno takistni

slovesni ljudje tu ali tam srečno majo,
 no, usluhneni krasitigi svidejo, vendar
 pride den, pride vura, gda se spasma-
 li bodo, kati nespanibni so bili, ka
 so krivizo storili. Bodo obzupitili gri-
 vanje, klot no krasitigo od svojih naprej
 postavljenih, paki she druge druge sla.
 So paki je te ghasna krasitiga, kati she
 le bo te, kada pride vestina krasitiga. Kaj
 (gorje) tin slovesnim, kati je njim
 naplaphovalo po njihovih usluhnenjih.
 Resnikno ker je Boga boji, dobro vsi-
 ni, njega Bog lubi, njega stinmajo dru-
 gi ljudje, njegova serze je mirno v shio-
 lenji no na smertno vura. O kati leh-
 ko je takshnemu shloveski is tega ne-
 volnega sveta odhajati ta v to vestno
 veselje.

So je ali to pervo, kaj ti pravi
 ker shanski lubeni dohaja, najmu, da
 Boga lubimo vsice vsiga, ino se postod
 no vsigdar po njegovih sapovedih rana-
 mo. Dohaja paki she ti pravi ker shan-
 ski lubeni tudi, da lubimo nastrega
 blisknjega kati jani sebe. So. pisma
 resne! Ker pravi, ka Boga lubi,
 a svojega brata paki postashi, tisti

je lastnej. Kajti ker svojega brata ne
 lubi, kiga vidi, kakš bode Boga lu-
 bil, kiga ne vidi? — Ker ali svojega
 bližnjega sovraški, tiſti Boga sovra-
 ſki, kajti Bog je ſaj povedal, bližnje-
 ga ljubiti. Ker tuda tote boſhije ſaj sove-
 di ne obderſhava, tiſti Boga ſovraški.
 Bogi je veſeli, ſhi je ljudem dobro godi,
 ino ker ki tem kaj pomaga, tiſtega
 on lubi, ker paſi ſvojemu bližnjemu
 njegovo preſtupnoſt prepreſha, tiſti je
 ſovraſniſti veſnega Boga. V. j. en
 bogati ſhlovec bi en veliki kraml
 dal napraviti, gde bi ſiromakie,
 ſtare no nevolne ljudi gorvel, ino
 nje hranil. Ker bi mu ali ki tem
 kaj pomagat, tiſti bi njegov prijatel
 bil, ker paſi bi njegovo dobrotiſnoſt
 ino dareſhlivoſt prepreſhal, bi ja
 bil njegov neprijatel. Glejte en tak-
 ſhi veliki kraml je tote ſvet, gde
 je nebeſkemu Bogi veſeli, ſhi ſo
 prijateli no dobri ludje v njem, ke-
 ri v lepem miru ino ſloſhnoſti ſhi-
 vijo. Tiſti paſi, ker ſo neprijatel-
 ni, terdoſerſhni, vkanjliivi no kri-
 viſhni, ker red, mir, ino dobrotiſ-

noft prepredhajo, tiſti ſo ſaiſtino njegovi
 ſovraſtniki. Nadale, enemu oſhi, ker
 proje otrokne lubi, ino ſi ſa nje doſti ſade-
 ne, je quifhno povoli, ghi mu gaa ti tem
 pomaga, tiſti paſti, ker mu njegovo de-
 lo ſpaxhajo, ino nje neſreſhne uſpirajo,
 ſo quifhno njegovi neprijateli. Taſti glej-
 te, Bog je naj uſehi oſha, ino mi uſi ſmo
 njegovi otroki. Njegova ſkerb je, ka bi
 nam uſem dobro ſhlo, ker ali pojemu
 bliſhnjemu pomaga, no to ſtori, kaj lu-
 di ſreſhne uſhidi, tiſti je quifhno prija-
 tel boſhji, ker paſt ſreſhnoſt tih ludih
 prepredha, no nje neſreſhne uſpiri, ti-
 ſti je ſaiſtino en veliki neprijatelj ne-
 beſhnega Boga. — Ker ſato ma pravo
 krefchanski lubeser, tiſti ali more tu-
 di ſvojega bliſhnjega lubiti.

Sadnih, s keraj meroj je vun
 meri, s tiſtoj bode je najaj merito. Od
 drugih ludih ſna priti, ka ſmo ſado-
 volni, paſti tudi od drugih ludi pri-
 de neſadovolnoſt ino naſhkodenje. Od
 detiſtva no noter do ſmertne vure
 potrebujemo pomoſh. Nam je pomoſh
 potrebna v betegi, nam je pomoſh po-
 trebna ſkoro pri uſaticm deli. Dobri
 ludje nam ſnajo doſta dobrega ſtoriti,

Stophefti paki dosti hudega. Sato naj kri-
pusti vuphi. Kaj vi žete, ka bi drugi
vam storili, to tudi njim storite, kaj paki
nežete, ka bi se vam zgodilo, tega tudi dru-
gim ne vpijate.

Epilogus.

Vu tom ali prava kerschanfka lubesen
stoji. Mi najpre moremo Proga žhes
ufe, blisknjega paki kati jamé sebe lubiti.
Toto lubesen naj Jesuſh, naši lubleni
Svelizhar, naši pastir vuphi s besedo
ino peldo. Škashmo njemu sato lube-
sen ino pokornost flus isverſhenje pra-
ve kerschanfke lubeni, škashmo flus
sverſhavanje kreposti, ino flus pover-
shenje greha, ka jno vredne ovſpire na-
šnega lubeshivega pastira Jesuſha Kriſku-
ſha, ker bo naj potom tá vel o ovſhar-
nizo tih groblenih. Amen.

Na III nedelo po Vusmi.

Od shalosti ino grivanja tih po-
gublenih.

827 p

Eno malo, ino she me nebote vidli. Joh.
16, 16.

Exordium.

Taki Kati en vmirajoshi osha prti svo-
jim otrokom, en prijatel prti svojem pri-
jatelji govori, taki je Kesusu pri Sadnji
vezherji K. svojim jognom govoril. Sa-
vura njegovega terpenja je she blusi bi-
la, zato njim je rekliel: Mures en mali
kraf me she nebote vezh vidli, jas morem
to delo mojega poslanja dovershiti, ino K
odreshenji tega zhloveshanstva mantrio ter-
seti ino vmreti. O Kati shna shaloff je
nje mogla obiti, kada njim je pravil,
Kia bude nje sapustil! Neq, njihova
shaloff je, Kati njim je jam naprejpove-
dal, je na veselje oberiola, kada je po
svojem gonstijanju je njim prikladil, ino
njim rekliel: Mir vam vodi. Ino phi so
ravno po njegovem v nebolshpenji v pre-
ganjanji no mantrah dosta terpeli na
veltko shaloff meli, je je vendar tudi
tota njihova shaloff na veselje oberio-
la, Kati so pro smerki K. svojem tuble-
nem prijatelji ino dobrotniki gor v ne-

bo prišli, gde se veselijo, ino se na vse
 večje veselili bodo. — Ali kati bo, o ti
 smilni Bog! Kati bo da te pogublene, ka
 da bodo od Boga ti jesero jedekirat sha
 lasten glas zbuli: Khresno malo, ino
 she me nebote vidli, ino me na vse več
 ke nebote vidli? To bode shalost, kera
 nebo nigdar minola, to bode grisepho
 grivanje, kero nebo nigdar kbrapa melo,
 kajti nje bo

- I. na večje grivalo, na večje shalostilo,
 ka so nebo squbili, nje bo
 II. na večje grivalo ino shalostilo, ka so
 si petel saflustili. —

Prosecutio.

Kada preroki Ezechiel boshjo proti svo
 jim neprijatelom serditost kophe tolnashi
 ti, prisprodbi ti enemu shpegli is
 strashnega Kristala. Kaj zhe to pami
 not? Preroki Ezechiel s tem zhe po
 kasati, ka Bog duham svojih neprija
 teloo kati ti v kristalnem shpegli na
 njihoo strah sploh napreidershi najvet
 sho dobro, kero so squbile, kada so Bo
 ga samega squbile. — Grishniti, ker je

I.

Ezech. 1, 22.

perle na njih drugo ne gledal, kakšni na svoje
 blago, kinske no bogastvo, bode teda na
 večje na nebo mislil. Gršnički, ker si je
 nigdar ne ghaša vsel, ka bi je bil na to došp
 noft smislil — ker je je smejal ino ghalil,
 kada je od svelighanja ghuł govorili — bode
 teda na večje mislil od one vifakosti ino
 ghašti došpje, kero je perle sarnetaval — bo
 na večje mislil na ono neprerestno dob-
 ro, kero je spubil, ino sa eno kratkio na
 sladnost ta del. Nigdar nebode magel po-
 sabiti, kati preminliwa so vse semelstke
 ghešti, ravveselenja ino nasladnosti, po ke-
 rik je taki vrošp lovil — nigdar nebode
 posabil na Boga, kerega je sarnetaval. —
 Te, reshe so. Kirisostomus, te je mu
 bode oghi odperle. — Te, te bode vidil,
 katišni je raslošpeli med ghafovitost
 jo ino došpnoštjo, katišni je raslošpeli
 med preminlivim semelstkim blagam ino
 veshnoj neprerestnoj dobrotoj. Te bode vi-
 dil ino sproshal, kaj mu predga sdajtel
 kiokrat pravi, kati preminliwa je ta
 nasladnost, sa kero bode na večje tarpel.
 Vidil bode, kati lehkio bi je bil sveli-
 ghal, ino kati rad bi ga Bog pri febi
 mel v — nebesah, ker ga je v pravi veri
 ghaštil gorrašti, ino ga je svetih Sakramen-
 tov taki kati tudi svoje milosti delnikia

storil. Vidil bode, kako lahko bi se bil
 sveličal, da bi rajši bil besedo boshjo po-
 slusnal, je veskikat pravilno spovedal,
 grešnih pričel se ogibal — da bi ~~na~~ na
 mesto špila, pleša, gisde, gosčenja bil
 dela milostivnosti storil. Da ti nevo-
 len grešniki! ti bosh na velike predoh-
 mi mel tvojo neupitost, tvojo blasphemijo
 ino špotanje, tvoje lotruvanje ali sahio-
 na prelomerje, tvoje krivice ino ziganje,
 tvoje povraščta — ino vse to bode, kako
 sv. Bernard govori, ti sponaškalo ino pra-
 vilo: To smo tište dela, kere si ti vphi-
 nil, mi te nigdar ne sapustimo, neg ti
 bosh nebela na velike sapustil, bosh na
 velike od obliškja boshjega prozhi savel-
 shen, ino nigdar ne dosegneš tega, ki
 shem si stvarjen ino rojen, nigdar ne
 bosh notri shel v to veselje vesnega bo-
 ga, gde je nesgovorno velika ino neis-
 rečno lepa radošt v tovarštvu bla-
 šene Divize Marie, matere boshje, tih
 Angelov ino Svetnikov. Povedalo bo se
 ti, kako bodo prišli od ishoda ino
 sahoda, no bodo notri šli v kra-
 lestvo nebestko, ti pa, ki si od per-
 ve vure tvojega shivljenja še ta bil
 provan, bosh vnavershen, ti, ki si
 bil sa eno dite boshjo odebran, sa

odvetnika kraljeva nebeskega posvan,
 s tim lepim oblegalom milosti bosh
 je oblephen, s tetom Sina boshjega na
 hranjen, s tolikimi dobrotami nadeljen,
 s nestionpnojo lubesnojo objet - vica bosh
 veršen. Šeres eno malo, ino she me
 nebote vesh vidli.

Kraj bode potem pristlo? Stetka
 nje, dvojenje, blasnenje, ino kunenje,
 preklinjanje samega sebe. Kristhal
 bosh: Kati je mogoshe bilo, ka jem jas,
 en Kristian, ta dal krono ghasi ne
 beske sa eno kratko nasladnost? Kati
 je mogoshe bilo, ka jem ta dal kraljeft
 vo Sina boshjega sa eno preminljivo resh?
 O ti neghamurna giddost, kera si ti me
 ne ob nebese spravila! O sanikerni
 kintzh semelstkega blaga, kera si ti me
 ne na velike oboshil! - O slepa lu
 besen, kera si ti mene na velike na
 pravla povrashnika boshjega! - Kilel
 bosh tvojo nespanetnost, kilel tvoje mo
 skelenja, kraj so te vu veshno terple
 nje spravile. Na velike bode te griva
 lo, ka si nebese sgubil.

II.

Pro te paki tudi na velike gri
 valo, ka si pekil si saflustil. Taki
 kati ti Svelizhani v nebeseh nesgo

vorno ino vešano veselje vshivajo, da nje
 bog nekonzlino lubi, ino v sladkosti
 tote lubedni neprezenjena občutijo ra-
 dost, taki tudi ti pogubljeni na velike
 vshivajo, paki kaj? Odurjavanje boshjo
 ino ferditost njegovo, občutijo najbrit-
 kesho shukitost ferga, neigovorno sha-
 lost ino teshavo. Tas nje hophem,
 vezhe bog jam flus prerokla Jeremi-
 a sha, jad nje hophem s pelinom hra-
 niti, ino s shuphom napajati. O ra-
 hi Kristijan, ki se ene male poklo-
 re she bojish, bosh tam napunjen s
 britkosti odurjavanja boshjega ino fer-
 ditosti njegove. Na velike tam heis-
 rezeno ostro pokoro delati, paki ne
 trospita meti, ka bi gda koney bil-
 od fame shalosti jedero fus pretoppi-
 ti ino jedero jesekkrat si sdehnoti,
 paki ne savupati, ka bi gda oflo-
 bodjenje prishlo — o mantra neisre-
 zheni, o tempenje strahovito! Oh
 grešniti! Kalk bo tebi shal, ka si
 pekkel si saflushil. Perditus in
 aeternum eris — Pogubljen bosh na
 velike. Oh nespotkorjen, terdokoren
 grešniti! Gel vish, kati blusi pek-
 la she si? Taki blusi, da ghi sdajo

Jerem. 23.

Ibid. 51.

toti vuri vmerjeste, tuc v. toti vuri
sajhne je strahovita tvoja mantra. Oh
da bi ti samo eno malo obhutil ono sha-
loft, ono grivanje, oh kak bi je ves prestra-
shil. Na velke je shalostiti, pač sploh
sajstojn. Oni so od boleppine jesike ras-
gridi, rezhe p. pifno.

Apoc. 16, 10.

Opitajmo sdaj te vsaki febi: Nel
bom tudi jas med tote raphunjen, kerim
tote strahne sla naprejstojjo? Ino ti-
nashi velki shalostki bomo mogli jani
febi odgovoriti. Tas sem velke grehe izhi-
nil, ino ghi sem ravno je s. njih ppo-
dal, da sem nje vstaji supet vzhinil,
ne misleth na hebo, net na veshno po-
publenje, taki snam, ka so mi ne od-
pufcheni. Sploh shivim v. foveradit-
vl, v. pvesetnosti, v. neobshliivosti,
v. nasladnosti, taki so bili tisti, ki
sdaj tam na velke sgrivajo ino poshalu-
jajo svoje hudobnosti, pač sajstojn. Nel
je jas raphunim med tiste, kerim
veshno fexplenje naprejstoji? Tas to
kudo sa dobro derstim, je s. grehi
shitimam, kakiti s. gishostjo, s. ne-
shistostjo, s. ferditostjo, s. nesrijatef-
vom. Taki so bili tisti, ki bi sdaj radi
protkoro delali, ki je sdaj jophejo, ino
odurjavajo svoje grehe s. veshnoj grivin-
goj, pač sajstojn.

Epilogus.

202.

Ah tak na Kolna dol se veršemo
pred tobom vsega mogočini vsehni Bog!
pred tobom Jezus Kristus, Sin Šive-
ga Boga, ino s- skrivanim jezgom ob-
jajemo vpe nashe pregrešitva, ino
te ponižno prošimo, naj se tudi nam
spuni, kaj si svojim jogrom rekel:
Vi bote je shaloftile, lali vašta sha-
loft bo je na veselje obernola — o pto-
ri, da bodo nashe juse eno rodo-
vito jemen, is kerega bo rasel jad
veshnega shiolenja. Amen.

Na II. nedelo po Vostri.

Od sprovolnega obsojuvanja.

On bode svet karal savolo sodbe. Joh. 8, 10.

Exordium.

Bog bode svet karal savolo sodbe.
Tote besede dnešnega Evangelja poeti

Bernard taki tolnaſſi: Bog bode ſvet sa tega volo Karal, ſodil, da ljudje endruga obſojujejo. Paſi je vendar niſſi ne taki obſojinſtvo ino navadno, kaſi to ſvojvolno endruga obſojovanje. Vnogi ljudje ſhe lejejo, ka bi je kaſiſtini red napravil ſavolo ſpterjo v ino v bogih, je tudi ſhe na veſſih kirajih, poſelno v meſtiah vpelano, ka ſi v bogi od ſkupſtine ſa v boge ſmierbeſpe ſvojo pomoſſi dobivajo; nez' da bi vſaſti, ker drugega obſojuje, vſigdar, ka da to veſſini, ſe en beſh (drobnitſh) moget plapſhati, taki ſnam, ka bi vſi ſpterji ino v bogi ſ obilnim ſtroſſkom oſmerbleni bili, no bi ſi lep obleſh onali ſpraviti. Kaſi ljudje ſo ſhe taki, ka vſe obſojujejo, kaſi go' vidijo ali ſhujajo. Idanji paſt je ſhloveti naj derſhi, kaſi je ſhe, taki ga paſh povſod obſojujejo. Toto ſvojvolno obſojovanje ima triverſtno ſloſheſtvo, kaſi ker druge obſojuje, 1.) ſe ſhe v pravico boſtjo, 2.) ſvojemu bliſhnjemu krivico delaſe, 3.) ſam ſe bi naſtkodi.

Tote tri veſſi hoſſem dneſ raſloſhiti, alſio ravno naprej vidim, ka bom malo opravil, kaſi tota navada je preveſſ obſojinſtva ino pregloboko vſtorenjena; ſi ſe mi paſi vendar veſelilo, da

bi s. mojej dnešnji predgoj le neklic od
tote grehote mogel odovrniti. Sato pro-
sim sa kratko potepenje.

204.

Proscutio.

Naj drugo je dvojit, kaj drugo sum-
liti, kaj drugo obfojuvati. Dvojiti
je, shi si mislish, to snä taki biti,
snä tudi drugakshi biti. Sumliti je,
shi si mislish, ka je to taki, alio rav-
no nednash, jel je ravno taki ali ne,
paki le shimash, da je taki. Obfoju-
vati je, shi si mislish, to je ravno
taki, alio ravno nemash pravega stro-
ka. Od dvojuvanja ino sumljenja
dnes ne govorim, temash od svojol-
nega obfojuvanja, ino toto obfojuvanje je
1.) Seganje v boshjo pravijo, kajti smo-
shen bog je jebi sadershal, v zhlove-
zhanstke serga viditi, ino je tega namu
svojim Angelom ne dopustil. Has fun
gospod, ker serga ino obisti pregrinta, Jerem. 17, 10.
kerke bog jam. Shi ali tudje sodijo,
kaj ker misli, ati katishne gdo naka-
nenja mä, taki ja pesthojo v boshjo pra-
vijo.
Takishno preosctno obfojuvanje ka-

Rom. 14.

ra je. Apostol Pavel govoreh: Si paki
kaj sodish tvojega brata? Mi vsi bomo
stali pred sodnim stolom Kristuškovim.
Kaj si ti? Kaj je prevsemest, ka enega
luzhega klasaja sodish? on naj stoji ali
naj opadne, taki njegov gospod ma phras to
govoriti, ne ti. Sebe je to zelo nish ne do-
tipe.

? So ja tudi na smli sodniki, tie
ri tudih phinenja no poruščenja sodijo,
no tudi krashtigajo, ali toti sodniki so
od Boga postavljeni. Dovej paki, gda je
tebe Bog na to postavil, ka bi ti svo-
jega blishnjega sodil? Bog bode njega
sodil, ne ti bogi grešniki. Kristuš,
ki jam reche, da mu je Bog Ojca
vso sodbo prehidal, je vendar dok je
na totem sveti bil, ne htel soditi, kaj
si je ne sata na ti svet poslan, ka bi
on svet sodil, temurh ka bi je svet
skus njega svetiphal. Kaki nesra-
men, kaki prevseten je ali en takishni
phlovek, kee svojega blishnjega obso-
juje, ino taki v- boshjo pravijo jeste!
Ne sodite, ka nebote tudi vi sojeni,
reche Kristuš vsem ludem. Taki tu-
di govori Ap. Pavel: Ne sodite pred
phasom, doklam gospod pride, ka bode

Matth. 7, 1.

I. Cor. 4, 5.

odperl nakamenja zhlouevšjega serpa nam
nesnane.

208.

2.) Premisli nadale, kieltkokrat ti tvo-
jem blisnjem s takishnim obsojuvan-
jom krivizo vshinish. Njemu dohaja
proštenje no dobro ime, kero mu ti
vsemesh, kada ga sa hudobneshega der-
shish, kati she morbiti je. Ti njemu
krivizo vshinish, kada je zhres njega sa
to postavish, kaj si ne, najme sa sod-
nika, ti njemu krivizo vshinish, kada
ga obsojuish, pati nesnash, kati je. Pri-
poveda je ena fabula, ka so v enem
qvishnem mestu entkrat enega vloolenega
(vjernika) odesli, pati she le zhres
njem dni potem se vkupsebrali, ka bi
spit derzhali, jel je si resen smert sa-
plushil ali ne? Kaj bosh rekli od to-
tih purgarov? Rekli bosh, ka so ne-
spametni bili ino krivishni, a glejti
pati ravno taki vshinish. Ti tvojemu
blisnjemu nemresh v serpe viditi, kati
moresh njega soditi? Sa she je dosti-
krat nameri, ka je to, kaj zhlouevti
sa resuro dershi, she ne taki, temush
drugashi, kati je is popvetnih ino
so. nifma prigodenjih obilno poterdi.

Kada je bob okol no okoli s
jamini nevolami no nesrephami obdan

bil, so njegovi nepriznateci mislili, da more skrivni grešnik biti, no so mu tudi sraven odpora pravili, da bi se poveril. Ali veliko so njemu skrivno vspinili, kajti mu je bog sam dal judoznanstvo, da je nedušen.

Da bi Egipčanski Goshet ga bil vidil, kada je pred Keponikha (plajsha) od Putifarove shene vumprisedhal, no bi bil gkulo Kirihati od hotenja sa konško vernost oskruniti, bi ja bil rekel. No to sdaj vidimo, kaj je to sa eden. Ali Goshet je bil zelo nedušen, Putifarova shena je njega htela sapeleti.

Kaki bi se Goshet bil falil, da bi on od svoje saroshnje Marie bil hudo sodil, ki je stanovito snal sa njeno nedušnost.

Judith oblephalo te Analosti ta dene, pomashe se s disheppim maslom, naferkoshni svoje lasce, obvenchi projo glavo, oblepche ji najdragšo oblephalo, vseme svojih roki najlepshi gir, no vuh okinghenje. Da bi to eden bil vidil, ker nebi snal, kaj je njena misel bila, vzhaji bi bil rekel: Tota vdova je she na svojega masha poslabila, ki chem bi se drugakh taki lepotila, kaki sato, da she drugosh na shenitvo misli? Da bi she le bil vidil, da ona jamo s edno detiloj

ino šhe se ti vepheri s meſta vungre,
 ti bil rekel; O tota na nekaj drugo
 vungre, kak na ſhenitvo, to je govſhno.
 Da bi ſhe te bil vidil, ka je v ſhator
 enega poglavitega Generala ſhla, ino je
 ſhoro do polnoſhi tam ſaderſhavala,
 o to nebi drugarſhi miſlil, kak da je
 Judith nepravnoſhi delo vſhinila. Na glej-
 te, od vſega tega je niſh ne bilo — ona
 je vſe to le ſato ſtorila, ka bi Holo-
 fernepa umorila, no to meſto Bethulio
 od ſouraſhnikov oſlobodila.

Tak vidish, tak ti vſhinish, ka
 da tvojega bliſhnjega krivo obſojujesh
 nesnajoſh, jel je to tak ali ne. Sato
 naj ſv. Avguſhtin opominja govoreſh:
 Vſe je juno krivega obſojuvanja, ſhe ſmo
 nad conege pobolſhanjom dovojili, ker
 na enkrat najbolſhi grata, na onega
 drugega krepoſt ſmo vſo ſavupanje
 meli, pati na coneſhi najſloſheſtiſhi
 poſtane. Ahloveti ja od ſamega ſebe
 ne vej, kakishni bode ſutra, kaj te
 more od drugite joditi? — Oſidaj-
 mo ali vſigdar na naſhe ſlaboſhi no
 ſalinge, ne na druge.

(3.) Ker druge obſojuje, tudi ſam
 ſebi naſhkodi. Kajti godooder druge

obsojuje s: on velikih dugovanjih ali reših, /
 vsiguar velki greh vsini, je pa tudi te /
 mu privadi, taki ka te nikoga ne pusti, /
 ka nebi kaj zres njega povedal. Vse kri /
 vo tolnapi, kajod vidi: Kier je ponisen, /
 od tistega reše, ka je prilisaveš; Kier je /
 terplivi, tistega ma sa bojeplivga, tega /
 pobostnega sa kashlivga tudi, tega me /
 nega (merkuplivoga) ma sa škroga; Kier /
 je tiho, od tistega reše, ka je nor; Kier /
 pa k gusli, tistega sa berbravga ma; Kier /
 replja govori, no je pravize deršhi, tiste /
 ga ma sa grobiana; Kier je zhedno der /
 shi, od tistega pravi, ka je gudar; Kier /
 je priluden no verli, tistega ma sa ras /
 tepenega zplovetka; Kier je darschlivi, /
 tistega sa prepavolavga jodi; Kier pa /
 je šporen, od tistega pravi, ka niko /
 mu nize ne vofchi; Kier je milostiven, /
 tistega ma sa kempastega). S ednoj be /
 sedj, on papr vsalkega zplovetka zberti, /
 vsalkega sa slozesttega deršhi. Neg /
 katikšno on s tem svojo vest napravi: /
 o gdo bo preshtel grehe, s keximi je /
 on svojo dusno obteršhi (obloshi)? /
 On sam jebi nasthodi tudi na /
 svojem pashtenji ino dobrom imeni, kaj

Sir vsaki Spametnosti reshe: Ker taki
 rad druge obfojuje, je quifhno jam nigh
 ne vreden. Ivan tega en takifhni pshlovek
 jam febi dofta nemirnosti ino nepravilni na
 pravi. Phi je en takifhni osheni, naj bo
 mu shena katifhite verna (svifta), bode
 te fhtas junlo mel od nevrtofti, no bo
 de njoj hudo shelel. En takifhni pshlovek
 je ali pshloh nemiren, pshloh nepravolen,
 ino taki teda nemre neti svojega gospo
 darftva prav pelati, neti prav Bogi flu
 shiti. Shuwajte se anda tega nepravne
 ga, krivifhnega, nepravnega obfojuvan
 ja, posebno od saphetka, kajti phi je te
 mu entirat privadite, te bote je tish
 ko ali morbiti nigdar odvadi.

Epilogus.

Taki ali vidite, katifhno krivifo ino
 Bogi ino vojem blifhujem, katifhno
 pshkodo jam febi vshini tifti, ker du
 ge obfojuje. Shuwajte se, fhe entirat
 pavem, shuwajte se vsigdar svojol
 nega obfojuvanja, premifhletji, kaj Ap.
 Pavel pravi: Ne fodite pred pshafem,
 dokilam Gosps. Bog pride, ker bode vsa fhtio
 na rasodel. Amen.

Na V. nedelo po Vusmi.Od molitve.

840.
 Resnično vam povem, kaj bote kadar mo-
 jega Očeta v mojem imeni prosili, to
 bode vam dal. Joh. 16, 23.

Exordium.

Jesusch v dnešnjem Evangelji svojim Apo-
 stolom ino jogrom, pači ob enim ludi nam
 pravi, da vse, kaj kadar bomo nebesnega Bo-
 ga v njegovem imeni prosili, to bomo
 sadobili. Sato bomo tote dni, najprej sot-
 ra, v točki no v frido s prošjo šteli,
 ino bomo Boga prosili sa frido no she-
 gen na skitnih polah no vinških gori-
~~stah~~ zah, prosili, da bi vsenu lesp
 odrasli dal, ino pole, drevoje no goripe
 pred mrasom, suškoj, mozhovaroj, škob-
 no pači pred tožhoj obšuvati (obvarovati)
 hotel. Neg' morbiti si eden ali drugi
 misli: Ne moj Bog, keltkokrat smo šhe
 prosili, pači smo ne sadobili, kaj smo
 prosili. Se rešen, ka smo ne sadobili,
 neg' sáhtaj je Bog nastiti prošnjeh ne

poslubljal? Morbiti pro nē prav po
Kerščanstvem moliti? Pravo Kerščanstvo
molitvo ja Bog vsigodaj poslubljal, kati
ti bo moja dnešna predoga pokazala,
kada bom vaj vuppil:

- I. Kaj je prava Kerščanstva molitva;
- II. Kaj sprotnuje ali hafni. —

Prosecutio.

Ka vnogi Kriffiani ne molijo po Kerščanstvem, nad tem ne treba dvojiti. I.
Ali je to Kerščanstva molitva, kada Jerze namer nesna, kaj je s vuff
mi govori? Je to Kerščanstva molitva,
kada pšlovek pri molitvi famo
na druge reppi misli, nē na Boga, nē
na to, kaj je treba? Je to prava Kerščanstva
molitva, kada pšlovek
škos famo sa to premislivo semel
ško blago prosi, na pokoro no po
bolšanje, na dušno sveliščanje, pti
namer ne smisli? Je to Kerščanstva
molitva, kada pšlovek Progi
kati sapovedava, kaj bi mogel što
riti, nē ka bi vse njegovi najsvet
šonestki mudrosti prekipustil? O
to, ni. Šir. je nē prava Kerščanstva

ka molitva). Prava kershanjska molitva
more drugaspisna biti. Alio hospemo tak
moliti, kak bi Kiristiani mogli ~~moliti~~,
tak moremo s- pobashnostjo, s- proda
njam v- boshjo volo, s- panisnostjo na
savupanjom, s- stalnostjo, ino sudnizh
v- imeni Jeshuhovem moliti.

a) Mi moremo s- pobashnostjo Bo
ga moliti, moremo nashe misljenja od
semeljskih respiki prosi obernoti ino
ki- Progi podignoti, moremo na to vepi
no misliti ino na to, kaj nam je potreb
no. Sakaj Jeshuh pravi: Mi hospesh Bo
ga moliti, tak idi v- trojo spalnizo,
paki dveri da pobom sakileni? Sakaj
je on sam stal v- pushtino, na gore
ali bregu, gde je sam bil, kada je hotel
moliti? Sakaj je proje oshi gor ki- ne
bi podignol, kada je pred ludmi mo
lil? Sakaj je vse to storil? Keli sa
to, ka bi nam pokazal, naj oupshil,
ka nashe misli pri molitvi morejo od
semle prosi ino gor ki- nebi obernjene
biti? Tak tisti, kjer dela, na svojo
delo misli, tak more tisti, kjer moli,
na Proga misliti, ino na to, kaj Proga
hosphe.

b) Mi moremo moliti s- ~~provano~~
~~na podanjam v- boshjo volo.~~ Da bi nam

ena reči kraljste luba bila, ino bi njo
 kraljste radi meli, moremo vender pro-
 gi prečignustiti, jel nam njo kospe dati
 ali ne. Bodi vola tvoja (sidi je trojawa-
 ta): tak nas Isusuh vspe moliti. Ino
 tak je on sam molil. V oni sklofni
 vuki, kada je je njegovo terplenje pri-
 bliskavalo, je on tak molil: Ojha,
 ne moja, temurh tvoja vola je naj-
 zgodil. Je pa ti tudi potrebno, da vse
 boshji voli prečignustimo, kajti flaba
 je naša pamet, nespanetne so dosti-
 kirat naše shelenja, ino bi naša
 nefreha bila, da bi je spunilo, kajti
 shelijemo. Kaj Bog stori, je quishno dob-
 ro. Kristian je ali pri molitvi more
 boshji voli prečignustiti.

○ Mi moremo s ponisnostjo ino
savupnanjom moliti. Mi moremo sposna-
 ti, ka smo jeserokrat boshje sapovedi
 prelomili, ino tak njegove pomoshi ne-
 vredni postali. To moremo shivosho
 obzhustiti. Vender pa ti naj sposnanje
 naše nevrednosti nesine na doogjenje
 pelati, temurh mi moremo s savupa-
 njom moliti. Mi moremo misliti: Ino
 smo mi ravno grešnikti, je Bog le naj-
 vetisha lubesen. On nam da vse, kati
 si mi saflustimo. On bode nam dal,

Kaj je dobro sa nas. Molte no ne dvojite,
repehe Apokstol.

a) Mi moremo s stalnostjo moli-
ti, ghi nas Bog ravno uspiši. Še prvo-
krat ne posluhne, ne smemo sato kon-
jati moliti. Bodte obstojephi v molit-
vi, repehe Ap. Pavel Rimljan. Gno kiah
lepo nas Svelizhar vuzpi s Stalnost-
jo moliti, kada od ene vboge vdove go-
vori, kiera enega, paši šne kirivizhnega
jadrnika taki dugo prosi, dokilam je po-
sluhjena). Kier se hitro navoli moliti,
tistemu je ne velko sa to, kiah prosi,
ali nema savupanja.

b) Mi moremo sadripi v imeni
Jesusha moliti. To on sam repehe, govo-
repi: Kaj bote mojega opih v mojem
imeni profili, to bode vam dal. Va i-
meni Jesusha moliti se ne sove samo
Jesusha dostikirat imenuvati, o ime-
ni Jesusha moliti se sove sa to pro-
siti, kaj je Jesushi najbol na škerbi
bila, najmre sa spametnost ino kire-
post. Šfikite najpole kralestvo boshjo,
so njegove besede. Mi ali o imeni
Jesusha molimo, kada sa sposnanje
vole boshje, sa nedušnost, sa kirepost
ino probashnost profimo.

Kada mi taki molimo, te prav

molimo, kati en Kristijan nã moliti.

216.

Kaj paki ena takishna molitva so-
kuje, kaj hafni, kaj samore?

Ena prava, kerschanfka molitva
je nigdar ne pres hafnia. Thi Bog na-
she proshuje ravno ne poslutne, da vidi,
ka ne prosimo sa to najpotrebnesho, taki
nam vender v. nepnem hafni. Prava, ker-
schanfka molitva povekfha nashe vesel-
ja, pomenfha nashe terplenja no nevo-
le, naj pomiri savolo nashtih grehov,
ino naj ti dobrem objazhi.

II.

Prava, kerschanfka molitva po-
vekfha nashe veselja. Neli je nashe ve-
selje velikho, kada onega dobrotivfha,
ker nam veselje napravi, posnamo? Ne-
li je nashe veselje velikho, kada se du-
gi s nami veselijo? Thi sato en zhlo-
veli, en Kristijan, v. frepkih dnevit
je ti Bogi oberne taki mislepti ino pr-
ti sebi govorepti. Oplej, najvishifhi, vepni
Bog je na te smifli, ti si njegov otrok, ino
on je, ker ti Shegen ino frepko da. O kati
je v. tem nashe veselje povekfha!

Prava, kerschanfka molitva pro-
menfha nashe terplenja no nevole. She v.
tem je polekhtotenje zhloveshanfkiemu ser-
zi, ka pred nebestnim Bogom je rajskati
ino se zhres nashe nevole smemo pritazhi-

ti. Katištni troštit je to sa nas, kada pri molitvi Smislino, ka vse od Boga pride, tak ali tudi nashe terplenja, nashe juse, nashe sdihavanje more kajnovito sa nas biti. Ker je gda v terplenji Boga molil, je gvištno tudi skuštal, kaj molitva v terplenji samore).

Prava, Kerschanška molitva nas pomiri savolo naših grehov. Mi smo vsi grešniki, resne Aposhtol, ino tak tudi je. Našna slabost je grevelka, ino neza pod svetlim junpom zhlouetia, ker nebi nekif nega greha krivez bil. Našna vešt nas savolo grehov podusti, nas s- framom, s- griva- njom ino strahom Kashiiga. Kaj si v tem zhemu šajšeti? Kaj naj more pomiriti, kaj drugo Kati molitva, ta misel na Boga, ker ludi grešniki hošhe odpustiti, ži greh ta paši. David je bil velki grešnik. V obzputenji teshave je on psalme te pokore popisal, on je je s- sri- vanim ino skruštenim serjom ki Boga oberdol, ino spasma je is totih njegovih pokore pešnik, ka je ki shalosten Kral pomirenje najšhel.

Prava, Kerschanška molitva nam sadniš da možh ino objajšenje ki dobremu. To je lehko rasme. Kada

Boga molimo, mislimo na Boga, ker je je-
 ti, ino taki spoznamo, ka bi tudi mi mog-
 li peto shiveti, mi se smislimo na Boga,
 ker je pravzhen, ker to dobro napla-
 zha, mi se smislimo na Boga, ker je
 vsega najoyhi, ker ali sna ino vidi,
 kaj mi hudega ali dobrega storimo.

V. Kakishni mozhni skushnjavi je E-
 giptanjski Foshes bil, neg on je na
 Boga mislil, ino je skus to bil mozhen
 sadosti, to skushnjavo preobladati. V
 Kakishni teshavi je bila ta prameshli-
 va ino ghisto shivetja Susana, tudi
 ona se je skus to reshla, da je na Boga
 mislila.

To glejte ali 1. Pir., to sprohuje mo-
 litva, kada je prav po keršikanskem mo-
 li. Sa tega volo so ti poboshni od nega
 taki radi Boga molili. David pravi: Jas
 sploh na Boga mislim, kada si v po-
 stelo leshem, taki mislim na te, ino ka-
 da se skudin, s tobom gupim. Sa
 tega volo je Jesusi tak rad molil.

Sa tega volo Ap. Jakob pishe: Zhi ke-
 remu med vami hudo gre, naj Boga mo-
 li, zhi mu dobro gre, naj koaleshne
 pesme poje. Sa tega volo nam Ap.
 Pavel pravi, ka bi mogli neprestanže mo-
 liti.

Gal. 5, 15.

Epilogus.

Matth. 15, 8.

Sa kiali m. Kir. dostikrat ino radi Proga
molte, po gostem na njega mislite. Neg
vasha molitva more biti prava, kiershan
sha molitva. Ne molte taki, ka bi je tu
di vaj dotikala, kaj preroki reche, paki
Krishtush sam poterdi. Toto ledstvo me
ne spasti s vustni, a serpe paki je da
lezh od mene! Shi bote prav molili, te
bo vaj Proq oshthal, ino shi vam tega ne
da, kaj bi radi meli, Faki vam kaj bol
shega da, on vam da Duha svetega, ino
s njim veselje, trost, pomirenje ino mosh
ki dobremu. Amen.

Na II nedelo po Vusmi.

838
Kaki Proq greshnikia she tu na peti
kiashtiga.

Pride vura, kada vshishi, kica vaj vmori,
bode shimal, ka Progi eno shushbo shori.
Solv. 10, 2.

Exordium.

Te od Kristuſha poſlane vmarjati, paſi ſhti-
 mati, ka je s tem Bogi ena ſluſkba ſto-
 ri, je grifno velika ſlepota, kiera je sa
 poſebno kaſhtigo boſhjo more derſhati. Ino
 s- totoj ſlepotoj ſo ſhidovi vdarjeni. Vſe,
 kaj je Kristuſh govoril ino ſtoril, je
 oſhitno ino ſvetlo na ſnanje dalo, ka je on
 ſin boſhji, ino ti obozpani Meſiaſh, ali
 ſhidovi ſo ne hteli njega sa to ſpornaſati,
 kaj je bil. Sato je Bog nje s- takifhnoj
 ſlepotoj kaſhtigal, ka ſo reſniſe, namer,
 nigar ne veſh mogli viditi ali prav
 ſpornaſati. Tota njihova ſlepota je je
 ſhus kaſhtigo boſhjo tak ſovetifhala,
 ka ſo ne prav videtſhi krivo vidli, ka
 ſo najmre greſh sa dobro delo, ino vmar-
 janje sa ſluſkbo Bogi prijeta derſta-
 li.

Taki kati je Bog ſhidove ſavolo nji-
 hovega neveruovanja s- trojverſtnoj kaſht-
 igoj vdaril, s- trojverſtnoj ſlepotoj kaſht-
 igal, taki on ſhe den doneſhni Kristi-
 ane kaſhtiga ſavolo greha. Bog najm-
 re greſhnikia najperle kaſhtiga s- gri-
 ſepſim ſponaſhanjom njegove duſhne
 veſti, kiera mu hudobio (ſlo) tega gre-
 ha pred oſhi poſtavla. ſhi je ſhlovek
 pri tem ſlep no gluh, taki ga Bog te-
 da kaſhtiga s- duhovnoj ſlepotoj, taki

Ka namer ne vidi, kaj je greh, ino kaj
po njem pride. Shi teda v. toti slepoti
ostane, te na šdnje taki dalezi pride, ka
krivo vidi, ka pregresstvo sa zhednost,
hudo sa dobro dershi. Prog ali greslni-
ka kashtiga 1.) ka vidi, 2.) ka ne vi-
di, 3.) ka krivo vidi. —

Prosecutio.

1) Greh, kada nas ti sebi vabi, vsigdar
esho lubo ino dapadljivo spodobo na se vse
me. On sajerno no sakrije vse, kaj ger-
dobnega ino nepovolnega na sebi ma,
ino nam samo to pred ozhi dershi, kaj
poshelnega v sebi sadershava. Kada
on zhloueka entkrat oblada no ga v
svojo mreško vlovi, te mu odpre ozhi,
te mu pokashe svojo gerdobo, svojo o-
durnost, svojo strashnost.

Kakhitro sta Adam no Eva ti
preporvedani sad kashtala, so se njima
she ozhi odperle. Te sta vidla, paki
kaj? Sjubleno svojo nekrivnost (ne-
vushnost) ino greh te nepokornosti. Kak
je njima bilo, taki je nam. Kakhitro
zhloueki pregreshi, taki she sashne to per-
vo kashtiga svoje pregrehe obzhatiti, she
vidi, v. katishni spodobi mu njegova

Gen. 3, 7.

dušna vešt ti greh pred ophi deršhi - o. p. greh
 zhlouetia ti - febi vabez mu pravi: Vidish
 to, pri tem si ti lehtio lep dobizheli na-
 pravish pred vsakie krivize - a kakhit-
 ro to vzhini, na kaj ga je greh napela-
 val, to se mu she ophi odprejo, ino she
 spazna, ka je kriviza vzhinil. Doklam
 je nedušen bil, je vsakio shalno shpota-
 nje sa shalo gorusel, da se je nigdi ne
 sa kriviza obzhetil, kakhitro ga je greh
 preobladal, je eno takishno shalno karan-
 je she sa veltkio gorusel, kajti je spo-
 snal, ka se ga nehtaj dotizhe. Kadaga
 je greh ti febi vabil, no mu pravi, ka
 je dopušeneno, eno govishno lubo peršhono
 pri febi meti, je temu sapelavzi ver-
 val, a kakhitro se je v to ponudjeno
 tovarshtro puštil, je she spaznal, ka li-
 sha framota, kakishni shpot, kakishni
 greh je v tem. Dušna vešt sazh sazh-
 ne shaloštna biti, kakhitro je greh do-
 pernešen, ona zhlouetia po vsi fili
 pokazhe odurnost (gerdobo) tega, kaj
 je vzhinil, ino ga opomeni, ka je nebo
 sguhleno, svelishenje sguhleno, ino pe-
 kel odpert.

Šrephen tišti grešnik, tier to gri-
 sežo vešt gošlukne, no ophi dobro opi-
 ra v to, kaj mu ona kašhe, pa ti
 dopernešen greh s vroškimi, sgriva-

nimi susami dolopere). Neg' ker ozi' super
 sapre ino terdokoren ostane, pa'k gréh no
 gréh vzpini, ti' tega dostig'ne ta druga kraj
 tiga, najmre, ka ne vidi.

Deut. 28, 29.

(2.) Gospod [Bog] bode tebe, resphe sv. pis-
 mo, s takishnoj slepotoj vdaril, ka bosh
 pri svetlem dnevi menje vidil, ka'ki on
 slepi v temi. Taki fudi je: ghlovek
 najmre, keremu luh te vere hudo de-
 ne, se raj v temo oberne, gde pohot-
 nosti no skusnjave oblast zhres njega
 dobijo, no ga v svoje saklepi noter
 sakovajo. Neli je to ena prav sa-
 plushena kashtiga, resphe sv. Augustin,
 ka prelomnita sapovedi boshje luh
 te resphe sapusti, ino on taki slep
 postane? — Taki rešen, kaj se more
 dobrega prishakati od ednega, ker
 je luh milosti boshje izgubil? Bog sam
 shus pmeroka Oseasha pravi: Gorje

Ose. 9, 12.

onim, kerim jas luh moje milosti iz-
 sim. Takishni ludoje na svojo dusho ra-
 mer vesh ne mislijo, ka'ki da nje ne-
 bi meli. Oni she ravno verjejo, pa'k
 slabo, ka'ki da nebi vere meli, prav
 ka'ki Kristush resphe, ka gledeshi ne
 didijo. Oni vidijo svojo odurno shiv-
 leje, a vnashine svojih grehov ne
 vidijo, vtiorenjenih svojih navadnih

Luc. 8, 10.

ne vidijo, oni vsega tega ne vidijo, kaj
 is prečističenja) zapovedi bošije pride-
 ne vidijo, kaj je njihova dušna zelo šla-
 ba, no pres saflusthenjih) — oni so paph-
 tisto ludstvo, od Kerega Jesaiash pra-
 vi: Ludstvo, ki ma' ophi, paki je le
 slepo. Pri posvetni reži bi eden štiti-
 mal, ka majo št' ophi, taki dobro vi-
 dijo, svojemu blishnjemu pohujshanje
 darati, od vkanjuvanja dobizhke
 vsaki. Drugih ludih falinge prav
 dobro vidijo, da bi kakiphte male bile,
 taki nje njihov bister pogled sapasi.
 Sato njim Kristush pravi: Ti berona
 v- tvojem oki ne vidish, a v- oki
 trojega blishnjega paki vidish prosdero.
 Oni vse zhejo vediti, kaj je pri vojški
 ali gde godi, ino spitavajo po novi-
 nah, a tega paki, kakli je njihovi
 duški godi, kati kaj sa njihovo sve-
 lishenje stoji, tega nish ne vidijo, po-
 tem nish ne spitavajo. Majo ophi,
 paki ne vidijo. Sato so od dne do
 dne velikih sovrashtnikih bošiji, sato
 nje prog pne hujške kashtiga, najmre
 s- tem, ka krivo vidijo.

Jesai. 43, 5.

Lut. 6, 47.

P. 113, 13.

3.) S- takishnoj slepotoj je prog shidov-
 fko ludstvo kashtiga. Kada je

najpre Sin bošnji Šhidovane njihovo ter-
dokornost naprejšnaštal, je njim reknel:
Tas jem prišel v imeni mojega Ožhe,
pa ki me gor ne vsemete, žhi bode en dru-
gi prišel v svojem imeni, njega bote gor
vseli. On žhe rephiti: Tas jem prišel v
imeni tiffega, kerega vi molite, moj na-
vaki jem jas od njega vsel, iovo vse mo-
je žhudeske jem jas v njegovem imeni
delal, pa ki me ne šte sa pravega Mesi-
asha spoznali, bodo prišli ki vam bo
vi prerokhi, keri so ni od Proga posla-
ni, temuph jami je sa vuphenikhe vum-
dajo. Oni so puni gisdosti no prevset-
nosti, puni krivize no nespametnosti
puni nevernosti ino neznilephnosti
ino totim bote verovali, nje bote vi
sa svoje prerokhe, sa svoje vuphenikhe
sa svoje odrephenikhe no sa svoje Me-
piashe spoznali no goroseli. Taki je
tudi prišlo. Krishusha, to pravo, vi
no rephijo, so na Krish obsooli, svoje
krive prerokhe pa ki she den deneshni
v postpenji dereshijo.

Neq' ne je potrebno toto šep-
to med Šhidovi iškati, je tudi med na-
mi sadošti takishnih, ki so na sveti

Evangelium kerscheni, pati vunder use
 na opaki no kirivo vidijo. Kaj je ref-
 niza, to je njim stvarno, smesno vidi,
 nespametnost no bloduje pati sa pravo
 refnizo derškijo. To, kaj je njim is fr.
 Evangelja pravi, je njim stara no pras-
 na refn, a to pati; kaj njim takšni
 prekišen pojaverez, naprejnoraže, to njim
 je prava, svetla istina. Pri takšnih
 ludeh je greh projo odurno spodoboshe
 squbil, on je njim taki lepa zhednost
 pokiashe. Kada pojeja blisknjega prav
 mantrajo, ga s kirivizami prav tra-
 nijo, taki je njim to dobro vidi, no re-
 zhejo: Pravo je taki, drugo pati si je ne
 saflushil. Vkanjuvanje njim je do-
 pasihen pripraveti, nastadnost, ne-
 zhičnost, lotruvanje je njim nesa-
 merliva slabost. Kirivo prisegati,
 kirivo pedoshiti, to oni sa dopushe-
 no derškijo. Poshtenje jemati, ogo-
 varjati, to so njim lushtni razgovo-
 ri sa zhashtatenje i. t. d. O
 strashna slepota, o strashna kash-
 tiga bushja! —

Da nas veshni bog s takšnojoj
 slepotoj ne kashtiga, taki stopimo pred

Krishanega Jesusha, objôžimo nashe gre-
he, ino rešimo:

Epilogus.

Ah lubesnivi nash Svetiphari! pred ta-
kom Kilexhephi mi sprosnamo, da smo pre-
grešili, naša višt nam hudobnoft nashih
djanjih pred ophi deršhi, neg' mi proce-
shemo tote nashe grešne djanja, ino te
ponisno prošimo, obšini nas s. ljubijo tvo-
je milosti, da bomo pravo rešniga bid-
li, spoznali ino lubili, ino taki vred-
ni postali, enkrat tá priti v to svet-
lost nebesnega Kralestva. Amen.

Savjetki ino Kasitel.

Stran

16. Na I. nedelo v Posti. Od
gréhov v misljenji. - - - - - 128. Quoff
17. Na II. nedelo v Posti. V
nebohopenje nistkega stana. - - - - - 136. Jo
18. Na III. nedelo v Posti. Od
nevarnosti ino neprizateljnosti
tih isvédavcov. - - - - - 145. Bauer schubert
19. Na IV. nedelo v Posti.
Od saderšanja pri sagledanji
lupke nevole. - - - - - 152. Jo
20. Na V. nedelo v Posti. Od
terplenja Jesushovega. - - - - - 159. Bordeni
21. Na vusemstko nedelo. Od
goristajanja Jesushovega. - - - - - 169. Dinig
22. Na I. nedelo po Vusmi.
Od mirovnosti ino sloshnosti. 178. Gabriel
23. Na II. nedelo po Vusmi.
Od prave keršchanskie lu
besni. - - - - - 186. a. Winkler
24. Na III. nedelo po Vusmi.
Od shalosti ino grivanja tih
izogublenih. - - - - - 194. Quoff

- Schomartz 25. Na IV. nedelo po Vusmi. Od
 pojednega oblojuvanja. — — — 202.
- Gehrig 26. Na V. nedelo po Vusmi. Od
 molitve. — — — 211.
- Anonim. 27. Na VI. nedelo po Vusmi.
 Škati Bog grešnikha šeta na
 sveti kaptiga. — — — 219.
-